

I

(Meddelelser)

EUROPA-PARLAMENTET

BESVAREDE SKRIFTLIGE FORESPØRGLER

SKRIFTLIG FORESPØRGESEL Nr. 457/87
af François Roelants du Vivier (ARC—B)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
 (27. maj 1987)
 (89/C 103/01)

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Frans Andriessen
 (11. september 1987)

Om: Gennemførelsen af Europa-Parlamentets beslutning af 19. februar 1986 om landbrug og miljø

I sin beslutning om landbrug og miljø, der blev næsten enstemmigt vedtaget den 19. februar 1986 (¹), fastholder Europa-Parlamentet nødvendigheden af at skabe et europæisk net over biogenetiske reserver (punkt 7, 3. led).

1. Har Kommissionen taget kontakt med de forskellige eventuelt kompetente organer på dette område (universiteter og forskningsinstitutter, ministerier . . .), og kan den oplyse, om der findes initiativer hertil. Agter den at fremme en fælles planlægning mellem de forskellige organer, der arbejder indenfor dette område, og mellem medlemsstaterne?
2. Findes der en politik, eller agter Kommissionen at træffe de nødvendige foranstaltninger for i de ugunstigt stillede områder og navnlig der, hvor landbruget kun i ringe grad er berørt af de moderne teknikker, at bevare de lokalt veltilpassede, mindre produktive og mere naturlige varianter for således at skabe levende »gen-banker«? Det samme gælder for de lokale dyrearter, som uden disse foranstaltninger risikerer at forsvinde, eller hvis antal vil blive så forringet, at den genetiske variabilitet derved vil blive betydelig nedsat, hvad der medfører tab af genetiske karakteristika, der har potentiel interesse, når der sker ændringer i de økonomiske, sociale og hygiejniske vilkår.

1. Kommissionen har været i forbindelse med de forskellige organisationer, der arbejder med biogenetiske reserver. Som led heri organiserede Kommissionen i Dublin fra 4. til 6. marts 1987 en »europæisk konference om biologisk diversitet: en udfordring for videnskab, økonomi og samfund«. Kommissionen agter ligeledes som led i koordineringen af landbrugsforskningen at fremme samarbejdet mellem medlemsstaterne med henblik på at beskytte økosystemerne som en del af EF's genetiske arv.

Som led i det biologiske handlingsprogram finansierer Kommissionen for øjeblikket en række forskningsprojekter om samlinger af kulturer af mikroorganismer, hvoraf kan nævnes MINE (Microbial Information Network in Europe), og om forbedrede teknikker til bevarelse af mikroorganismer af bioteknologisk betydning. Endvidere finansierer Kommissionen oprettelsen af en europæisk cellebank for humangenetiske mutanter og en bank for immunogenetisk definerede humanbetalymfoblaster.

Endvidere bestræber Kommissionen sig for at oprette en mulig europæisk pool for kultursamlinger for at opnå en større harmonisering og integration af mikroorganismer og cellelinjesamlinger i EF.

2. Kommissionen mener, at bevarelsen in situ er en af de bedst egnede måder til opretholdelse af planters genetiske diversitet. Dette bør tilstræbes i størst muligt omfang især på de vegetabiliske genetiske ressourcers naturlige voksesteder. Dette kan være tilfældet især i ugunstigt stillede områder og helt særligt der, hvor landbruget stort set er påvirket af moderne teknik. Kommissionen agter der-

(¹) EFT nr. C 68 af 24. 3. 1986, s. 80.

for at integrere mange af Dublin-Konferencens henstillinger i EF's igangværende forsknings- og lovgivningsprogrammer. Bevarelse in situ vil blive baseret dels på resultaterne af forskning foretaget af eksperter på en række felter, dels på den lokale befolknings formåen. Overvågning in situ vil blive knyttet sammen med bevarelsen. De samme betragtninger gælder også for lokale dyreracer, som uden sådanne foranstaltninger risikerer at forsvinde fra deres naturlige biotoper.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1723/87
af Florus Wijsenbeek (LDR—NL)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
 (20. november 1987)
 (89/C 103/02)

Om: Anvendelse af enhedsdokumentet

Den 1. januar 1988 vil i det mindste flertallet af medlemsstaterne tage enhedsdokumentet i anvendelse i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 678/85 (¹).

Kan Kommissionen forklare, hvordan et kopieret og mangfoldiggjort dokument kan præsenteres ved EDB-af-læsning, og navnlig om bagsiden af det fjerde og femte eksemplar kan fremlægges på et separat ark eller ej?

Kan Kommissionen ydermere klart bekræfte, at det sjette, syvende og ottende eksemplar, der skal anvendes i bestemmelseslandet, ikke nødvendigvis skal være affattet på denne medlemsstats officielle sprog?

Kan Kommissionen ydermere bekræfte, at enhedsdokumentet efter gennemførelsen af det indre marked, fortsat vil blive anvendt som import- og eksportdokument i samhandlen med tredje lande?

(¹) EFT nr. L 79 af 21. 3. 1985, s. 1.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af lord Cockfield
 (27. juni 1988)

Enhedsdokumentet blev taget i anvendelse den 1. januar 1988, ikke alene i flertallet af medlemsstaterne, men i alle medlemsstaterne. Efter ratifikation af en konvention mel-

lem fællesskabet og EFTA (¹), er dokumentet også taget i brug i EFTA-landene fra samme dato.

1. Det er i Udvalget for Varebevægelser blevet konstateret, at såfremt angivelserne i henhold til artikel 14, stk. 2, femte led, i forordning (EØF) nr. 678/85 udfærdiges på papir uden påtryk, skal disse opfylde alle de formelle betingelser, herunder betingelserne vedrørende formularernes bagside, der er fastsat i reglerne for enhedsdokumentet, bortset fra kravet om:

- trykningsfarve (grøn, for så vidt angår fortrykte formularer)
- anvendelse af kursiveret skrift i rubrikkerne til oplysninger for tredjelande, og
- trykning af en bund (grøn på fortrykte formularer), for så vidt angår rubrikkerne vedrørende Fællesskabsforsendelse.

Sådanne angivelser, der er udfærdiget som edb-udskrift i en afsendelsesmedlemsstat, skal antages i enhver partnermedlemsstat.

I øvrigt:

- kan en medlemsstat ved afsendelsen antage angivelser i otte eksemplarer, udfyldt ved hjælp af en laser-printer, hvor bagsiden af eksemplar nr. 5 er identisk med bagsiden af eksemplar nr. 4
  - kan angivelser, udfyldt ved hjælp af en laser-printer, hvor bagsiden af eksemplar nr. 4, 5 og 6 ikke er trykt eller er trykt på separate ark, ikke antages. Det kan imidlertid tillades, at bagsiden af eksemplar nr. 6 af angivelserne i afsendelsesmedlemsstaten ikke er trykt, hvis dette som led i en bilateral aftale ligeledes gælder for bestemmelsesmedlemsstatens vedkommende.
2. Såfremt en virksomhed vælger at benytte et fuldstændigt sæt med otte eksemplarer af enhedsdokumentet for at dække de tre faser — udførsel, forsendelse, indførsel — af en vareforsendelse, skal eksemplar nr. 6, 7 og 8 være trykt og udfyldt (for så vidt angår de oplysninger, der fremkommer ved selvkopiering på disse eksemplarer) på et officielt sprog i afsendelseslandet, som ikke nødvendigvis er et officielt sprog i bestemmelseslandet. I henhold til artikel 4, stk. 3, i Rådets forordning (EØF) nr. 678/85 kan toldmyndighederne i bestemmelsesmedlemsstaten anmode klareren eller hans repræsentant i denne medlemsstat om, at angivelsen oversættes til det officielle sprog eller et af de officielle sprog i denne medlemsstat. Grundtanken bag denne reform indebærer imidlertid, at denne mulighed kun benyttes i begrænset omfang.

Når angivelsen er udfærdiget, ikke på et fortrykt sæt, men på papir uden påtryk ved anvendelse af et databehandlingsanlæg med laser-printer, gengives oplysningerne ikke på de forskellige eksemplarer ved en selvkopierende metode, men de grundlæggende principper er de samme.

3. Kommissionen kan bekræfte, at enhedsdokumentet efter gennemførelsen af det indre marked fortsat vil blive anvendt som import- og eksportdokument i samhandelen med tredjelande.

(¹) EFT nr. L 134 af 22. 5. 1987, s. 1.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1970/87
af Joan Colom I Naval (S—E)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(10. januar 1988)
(89/C 103/03)

Om: Anvendelse af radioaktivt affald som gødningsstoffer

Ifølge pålidelige kilder er den nordamerikanske virksomhed Kerr-McGee Corp. efter en forsøgsperiode, hvis varighed ikke kendes, begyndt at markedsføre gødning, hvori indgår genudvundet radioaktivt affald som radioaktivt uran, radium, thorium og nogle andre giftige bestanddele (arsén, kviksølv, molybdæn, etc. . . .).

1. Hvilke oplysninger er Kommissionen i besiddelse af herom?
2. Har De Forenede Staters myndigheder på nogen måde informeret de europæiske myndigheder?
3. Har Kommissionen kendskab til, om disse gødningsstoffer er blevet afsat inden for Fællesskabet? Hvilke foranstaltninger har den truffet eller påtænker den at træffe på dette område?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2064/87
af Alberto Tridente (ARC—I)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(18. januar 1988)
(89/C 103/04)

Om: Anvendelse af radioaktive slagger som gødning i den østlige del af Oklahoma

Er Kommissionen klar over, at firmaet Kerr McGee, der driver et atomkraftværk i Oklahoma, anvender recirkulerede radioaktive slagger i kunstgødning, at der er konstateret misdannelser og epidemier hos dyr, efter at de har spist foder gødet med slaggerne, samt at de dyr, der har fået dette foder, og det korn, der er produceret med radioaktiv gødning, er ved at blive markedsført?

Kan Kommissionen bekræfte, at disse produkter ikke er bestemt til eksport til Europa?

Og hvilke foranstaltninger agter Kommissionen eventuelt at træffe for at iværksætte en effektiv kontrol af partierne af kød og korn fra De Forenede Stater?

Samlet svar afgivet på Kommissionens vegne
af Stanley Clinton Davis
på skriftlige forespørgsler nr. 1970/87 og nr. 2064/87
(11. november 1988)

Gødningsstoffer indeholder ligesom alle andre stoffer på jorden naturlige radionukleider. Der er især tale om kalium, uran, radium og datterisotoper, som f. eks. polonium og bly, afhængigt af i hvilken type bjergart eller jord bestanddelene er brudt. I henhold til oplysninger, som Kommissionen har indhentet fra organer i USA, tilsættes gødningsstoffer ingen form for kunstig radioaktivitet. Normalt findes der overalt lidt kunstig radioaktivitet fra nedfald fra prøvesprængninger af atomvåben og fra nukleare aktiviteter, men denne mængde er ubetydelig i sammenligning med naturlig radioaktivitet. Kommissionen er i besiddelse af data om radioaktiviteten i gødningsstoffer af forskellig oprindelse. Gødningsstoffer bidrager med mindre end 1 % til den naturlige radioaktivitet i planter. Den eksponering, som mennesket udsættes for fra gødningsstoffer, er vurderet som ubetydelig i forhold til eksponeringen fra andre naturlige kilder, som f. eks. indendørs eksponering fra radon og dets datternukleider. Også i sammenligning med eksponeringen fra medicinsk anvendelse af radioaktivitet, er eksponeringen fra gødningsstoffer ringe.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2127/87
af Hemmo Muntingh (S—NL)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(28. januar 1988)
(89/C 103/05)

Om: Økologi og udvikling i Amazon-området

1. Til hvilke projekter i Brasilien og/eller i Amazon-området er EKSF eller EKSF-tilknyttede institutioner anmodet om finansiering?
2. Hvem har for hver enkelt projekts vedkommende anmodet om denne finansiering?
3. Hvilke anmodninger har EKSF imødekommet og med hvilken begrundelse?
4. Hvilke af de finansieringsanmodninger, som EKSF har imødekommet, medfinansieres af andre institutioner end EKSF, og hvilke institutioner er der tale om?
5. Kan Kommissionen for hver enkelt (med)finansieret projekts vedkommende anføre:
  - a) hvilke beløb der er tale om
  - b) hvilken periode
  - c) hvilke bestanddele af de pågældende projekter det drejer sig om, samt
  - d) i hvilken fase finansieringen befinder sig?

6. Kan Kommissionen besvare ovenstående spørgsmål så udtømmende som muligt for det såkaldte Carajas-projeks vedkommende, og kan den tydeligt anføre, hvilken sammenhæng der er mellem det store og det lille Carajas-projekt?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Abel Matutes**

(8. november 1988)

1. Der er blevet ansøgt om støtte fra EKSF til to projekter:

- a) udnyttelse af jernmalforekomsterne i Carajas
- b) forarbejdning af jernmalm til pellets i Minas Gerais.

2. Ansøgningerne om disse finansieringer er indgivet af de pågældende mineselskaber:

- a) Companhia Vale do Rio Doce (CVRD), Rio de Janeiro, Brasilien
- b) Companhia Italo-Brasileira de Pelotização — Itabasco (Finsider, Italsider).

3. Begge ansøgninger er blevet imødekommet af EKSF, idet de havde betydning for jern- og stålindustrien i EF.

4. a) Selskabet CVRD har lånt følgende beløb:

	<i>(mio US \$)</i>
Det internationale samfund	
Verdensbanken	235
Morgan (samfinansiering)	100
Morgan (AMZA)	30
Eksportkreditter fra USA	42
I alt	407
Japansk finansieringspakke	
Konsortiallån i yen	166
Yen-obligationer	18
Japanske eksportkreditter	10
Nippon Carajas	180
Eximbank-Japan	36
I alt	410
Europæisk finansieringspakke	
EKSF	257
Kreditanstalt für Wiederaufbau (KfW)	73
Europæiske eksportkreditter	2
I alt	332
Samlet ekstern finansiering	1 149
Brasilianske lån	727

De samlede faktiske omkostninger ligger 3,4 mio US \$ under de forventede omkostninger.

Tilbagebetalingen af EKSF-lånet strækker sig over perioden 5. juli 1990 til 5. januar 1995.

- b) Itabasco har optaget et lån på 20 mio US \$, og de samlede omkostninger andrager 87 mio US \$. Tilbagebetalingen vil være afsluttet den 1. maj 1992. Ved udgangen af 1987 androg den resterende gæld 10,9 mio US \$.

5. For Itabascos vedkommende skulle lånet ifølge kontrakten udbetales på en gang. For CVRD's vedkommende er det ikke meningen, at der skal udbetales andre beløb end dem, der allerede er udbetalt. Finansieringen af Carajas-projektet omfatter investeringer i forbindelse med minedrift, jernbane, havn og arbejderbyer.

6. Fællesskabet har deltaget i finansieringen af et mineprojekt, der er af interesse for jern- og stålindustrien i Fællesskabet. Det deltager ikke i finansieringen af de forskellige aspekter af det store Carajas-projekt, der fuldt afhænger af den brasilianske regerings planer.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2410/87

af Horst Seefeld (S—D)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(24. februar 1988)

(89/C 103/06)

Om: Medbringning af smurte madpakker til Danmark

I en meddelelse fra Det Internationale Camping-Forbund (FICC) berettes, at Danmark tillader medbringning af emballeret rejseproviant, men forbyder »medbringning af smurte medpakker o. l.«

Mine spørgsmål er:

1. Stemmer dette?
2. Findes der i andre EF-lande sådanne eller lignende bestemmelser?
3. Vil Kommissionen i bekræftende fald sætte en stopper for en sådan urimelighed?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Frans Andriessen**

(23. november 1988)

Det af det ærede medlem rejste spørgsmål skal ses i en bredere sammenhæng. Visse animalske produkter (kød, kødprodukter, osv.) kan overføre dyresygdomme som f. eks. afrikansk svinepest, mund- og klovesyge osv. Mængden af det inficerede produkt, der bringes ind i Fællesskabet, er ikke afgørende. Erfaringerne viser, at

visse epizootier, med store økonomiske konsekvenser, skyldes, at rejsende indfører en ubetydelig mængde af smittede produkter.

Såvel medlemsstaterne som Fællesskabets forskrifter indeholder således forbud mod visse produkter fra lande eller områder, som indebærer en risiko for Fællesskabets husdyrbestand. Kontrollen af disse forbud volder store problemer. Ifølge de oplysninger, Kommissionen råder over, har de danske myndigheder indledt en pædagogisk aktion over for turisterne.

De uddeler f. eks. mærkater, der opfordrer de rejsende til ikke at give madrester til dyr.

De her rejste problemer skal løses i forbindelse med gennemførelsen af det indre marked, der medfører afskaffelse af kontrol ved de indre grænser. Efter Kommissionens opfattelse skal problemerne løses gennem fortsatte bestræbelser på at afskaffe de vigtigste dyresygdomme i Fællesskabet og harmonisering af kontrollen ved Fællesskabets ydre grænser. Denne strategi findes i den kalender for gennemførelsen af det indre marked i 1992, som er anført i bilaget til Hvidbogen (veterinær og fytosanitær kontrol).

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2416/87
af François Roelants du Vivier (ARC—B)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(24. februar 1988)
(89/C 103/07)

Om: EF's oversættelsesbudget

Ifølge bestemte kilder (Belgian Business, oktober 1987, side 72) skal 800 000 sider årligt oversættes til ni sprog i EF. De gennemsnitlige udgifter til oversættelsen skulle andrage ca. 20 000 bfr. pr. side. Det betyder, at en tredjedel af Kommissionens budget anvendes hertil.

Kan Kommissionen bekræfte disse tal, fremlægge supplerende oplysninger desangående og meddele, hvilke forslag den eventuelt kan fremsætte til nedsættelse af udgifterne som følge af de mange sprog, der anvendes i EF?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Henning Christophersen
(12. april 1988)

I løbet af 1987 har Kommissionens tjenestegrene oversat 810 000 sider på de ni EF-sprog tilsammen ⁽¹⁾. I henhold

til Revisionsrettens beretning af 31. december 1982 andrager de gennemsnitlige direkte og indirekte udgifter til oversættelse 105 ECU pr. side. De samlede udgifter til oversættelse udgør således mindre end 0,5 % af Kommissionens samlede budget.

Kommissionen søger at anvende forskellige midler såsom edb, dokumentation, terminologi og organisation mv. for at udnytte de foreliggende ressourcer på en sådan måde, at de samlede udgifter nedbringes samtidig med, at oversættelsernes kvalitet opretholdes.

⁽¹⁾ 21. Almindelig Beretning, nr. 41.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2566/87
af Pol Marck (PPE—B)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(9. marts 1988)
(89/C 103/08)

Om: Indførsel af smør fra New Zealand

Gentagne gange er indførslen af smør fra New Zealand på et tidspunkt, hvor der er store smøroverskud i EF, blevet betegnet som en ulogisk foranstaltning.

Da det navnlig er Det Forenede Kongerige, der kræver denne indførsel opretholdt, ville det så ikke være logisk, at udgifterne til interventionsopkøb af smør, som skyldes indførslen fra New Zealand, trækkes fra tilbagebetalingen af det såkaldte britiske bidrag?

Vil Kommissionen være i stand til at udarbejde et sådant forslag?

Hvis ikke, hvilke argumenter taler så imod et sådant forslag?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Frans Andriessen
(17. oktober 1988)

Indførsel af newzealandsk smør til Det Forenede Kongerige sker på grundlag af protokol nr. 18 til tiltrædelsesakten fra 1972. Rådet træffer afgørelse på forslag af Kommissionen. På lignende måde sker der indførsel til Fællesskabet fra andre tredjelande eller grupper af tredjelande, som afspejler det særlige forhold mellem disse tredjelande og bestemte medlemsstater. Importordningen for smør fra New Zealand er vedtaget for Fællesskabet, men vedrører kun indførsel til Det Forenede Kongerige. Det er en ordning, der ikke kan vurderes på et snævert nationalt grundlag, men som tager hensyn til bredere overvejelser, der skal vurderes på fællesskabsplan. Kommissionens

næste rapport og forslag vil tage hensyn til alle de forhold, der er nødvendige for at Rådet kan træffe en afbalanceret afgørelse, men det er ikke hensigten at lade de af det ærede medlem foreslåede ideer indgå blandt disse forhold.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2578/87
af Salvador Garriga Polledo (ED—E)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(9. marts 1988)
(89/C 103/09)

Om: Bevillinger til en politik og et prioriteret handlingsprogram for udvikling af et marked for informationsservice

I sin tale til Europa-Parlamentet tirsdag den 15. december 1987 omtalte Narjes, medlem af Kommissionen, i forbindelse med bevillingerne til iværksættelse af en politik og et prioriteret handlingsprogram for udvikling af et marked for informationsservice i Europa en række tal, som skulle beløbe sig til 145 mio ECU i alt for 1989.

Kan Kommissionen redegøre for, hvor Narjes får de i talen nævnte beløb på 6 og 20 eller 25 mio ECU fra, og hvorledes han får bevillingerne til at udgøre 145 mio ECU, samt hvordan han når frem til en multiplikatoreffekt på tre gange bevillingernes størrelse?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Karl-Heinz Narjes
(8. november 1988)

I et indlæg i Europa-Parlamentet den 15. december 1987 i forbindelse med »Meddelelse fra Kommissionen med forslag til beslutning om iværksættelse på fællesskabsplan af en politik og en prioriteret handlingsplan for udvikling af et marked for informationstjenester«⁽¹⁾ udtalte næstformand K. H. Narjes, at Kommissionen kunne gå med til de ændringsforslag, der var fremsat af Parlamentet, herunder forhøjelsen af budgettet fra 15 mio ECU til 20 mio ECU for den indledende fase i 1989 og fra 20 mio ECU til 25 mio ECU i 1990. Som svar på et indlæg fra et parlamentsmedlem om, at Kommissionens budgetanmodning var for lav, forklarede Narjes, at et fuldt udbygget program for 1991/92 kunne resultere i en budgetanmodning på 50 mio ECU årligt. Skønnet om 50 mio ECU årligt for 1991 og 1992 er baseret på den overvældende reaktion på indkaldelsen af interessetilgivelser (juli 1987). Denne viser klart interessen og underbygger de skøn, som Kommissionen havde lagt til grund for sine nuværende forslag.

Der bliver således alt i alt tale om et EF-budget på 145 mio ECU for 1989—92. Programmernes samlede budgetramme vil eventuelt kunne nå op på meget større beløb, eftersom det generelt forholder sig således, at demonstrations- og pilotprojekter ikke plejer at lægge beslag på mere end 35 % af EF-finansieringen, hvilket skulle give en multiplikatoreffekt på omkring tre.

Rådet vedtog den 26. juli 1988 en politik og en prioriteret handlingsplan for etablering af et marked for informationstjenester med en budgetramme på 15 mio ECU for 1989 og 21 mio ECU for 1990. Et første udkast til et fuldt udbygget program for 1991 og efterfølgende år vil blive udarbejdet i 1989.

⁽¹⁾ Dok. KOM(87) 360 endelig udg. og PE 116.403 af 10. 11. 1987.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2686/87
af André Fourçans (LDR—F)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(14. marts 1988)
(89/C 103/10)

Om: Kriterier for anerkendelse af betegnelsen »naturlæge«

Ifølge flere oplysninger er de spanske myndigheder indstillet på at anerkende betegnelsen »naturlæge« til alle uddannede, som anvender såkaldt naturmedicin i deres behandling.

Det spanske senat har rent faktisk beskæftiget sig med anerkendelsen af den såkaldte naturmedicin og dens professionelle udøvers brug af betegnelsen »naturlæge«.

Er Kommissionen af den opfattelse, at personer, der ikke har gennemgået en medicinsk uddannelse, anvender betegnelsen »læge«?

Hvilke kriterier for anvendelse af betegnelsen »naturlæge« benytter Kommissionen?

Dersom de spanske myndigheder anerkender betegnelsen »naturlæge«, bør EF's øvrige medlemsstater da følge denne praksis?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af lord Cockfield
(31. maj 1988)

Nej, for artikel 1 i lægedirektiv 75/363/EØF⁽¹⁾ fastsætter, at medlemsstaterne gør adgangen til at optage og

udøve virksomhed som læge betinget af besiddelse af et eksamensbevis for læger, som omhandlet i artikel 3 i direktiv 75/362/EØF ⁽¹⁾, og som yder garanti for de i ovennævnte artikel 1 opregnede kundskaber er erhvervet, jf. dog bestemmelserne om erhvervede rettigheder i artikel 9 i direktiv 75/362/EØF.

Kommissionen har ikke opstillet noget kriterium for tildelelse af titlen »naturlæge« og agter ikke at fremsætte forslag herom for Rådet.

Såfremt der i Spanien måtte blive oprettet et erhverv med betegnelsen »naturlæge«, hvilket der udelukkende henhører under denne medlemsstats kompetence, ville de andre medlemsstater imidlertid ikke have pligt til at ændre deres holdning på området, og især ikke til at anerkende dette erhverv. EØF-Traktatens artikel 48, 52 og 59 er ikke til hinder for, at nationale lovgivninger ganske enkelt — og endog under strafansvar — forbyder udførelse af terapeutisk behandling ved ikke-læger på deres territorium, når blot disse forholdsregler — hvilket er en selvfølge — uden forskel finder anvendelse på landets egne borgere og borgere fra andre medlemsstater. I denne forbindelse henvises det ærede medlem til Kommissionens svar på skriftlig forespørgsel nr. 1864/85 af Ursula Schleicher ⁽²⁾.

Spørgsmålet om, hvorvidt et sådant eksamensbevis måtte kunne sidestilles med andre, ville kun være aktuelt i medlemsstater, hvor der findes et identisk eller i det mindste et lignende erhverv. Disse medlemsstater ville da være forpligtet til at anvende den retspraktis, der er en følge af den dom, som Domstolen afsagde den 15. oktober 1987 i sag 222/86, mellem »Union Nationale des Entraîneurs et Cadres Techniques Professionnels du Football« (UNEC-TEF) og Georges Heylens ⁽³⁾. For så vidt angår Kommissionens holdning i dette spørgsmål, henvises det ærede medlem til Kommissionens svar på skriftlig forespørgsel nr. 2962/86 af Johanna Maij-Veggen ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ EFT nr. L 167 af 30. 6. 1975.

⁽²⁾ EFT nr. C 126 af 26. 5. 1986.

⁽³⁾ Endnu ikke offentliggjort i EFT.

⁽⁴⁾ EFT nr. C 295 af 5. 11. 1987.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2810/87

af Lambert Croux (PPE—B)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(28. marts 1988)

(89/C 103/11)

Om: Pilotforsøg til forbedring af skolegangen for børn af vandrende arbejdstagere

Kommissionen oplyser i sit svar på skriftlig forespørgsel nr. 674/87 ⁽¹⁾, at den afventer eksperternes rapport om resultaterne af det tværkulturelle forsøg til forbedring af skolegangen for børn af indvandrere i det fransksprogede Belgien.

Er Kommissionen i mellemtiden i besiddelse af den omtalte rapport, hvilke konklusioner har den i bekræftende fald draget med hensyn til pilotforsøgets videre forløb, og kan rapporten stilles til Europa-Parlamentets rådighed?

⁽¹⁾ EFT nr. C 23 af 28. 1. 1988, s. 46.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Manuel Marin

(2. december 1988)

Kommissionen har efter at have gennemgået rapporten om pilotforsøget til forbedring af skolegangen for børn af vandrende arbejdstagere i Bruxelles, besluttet at udvide forsøget til også at omfatte skoleåret 1987/88, hvilket skulle gøre det muligt af afslutte forsøget, der er gennemført mellem 1984 og 1987. Visse dele af arbejdet har ikke kunnet afsluttes som følge af de omstændigheder, som det ærede medlem henviser til i sit spørgsmål.

Kommissionen er sammen med det belgiske undervisningsministerium (fransksproget) ved at undersøge muligheden for at iværksætte et nyt forsøg, idet der planlægges et forberedelsesår, i løbet af hvilket der skal defineres de klare pædagogiske mål og etableres en samarbejdsstruktur med henblik på en mere struktureret gennemførelse af forsøget.

Det er planen, at det nye forsøg skal starte inden årets udgang.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2912/87

af Andrew Pearce (ED—GB)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(8. april 1988)

(89/C 103/12)

Om: Beskæftigelsen af kvinder

Har Kommissionen bemærket, at næsten alle togtførere, konduktører og billetkontrollører i Fællesskabet er mænd? Er denne situation i overensstemmelse med EF-reglerne om lige adgang til beskæftigelse for de to køn? Hvad agter Kommissionen i benægtende fald at gøre ved det?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Manuel Marin

(5. oktober 1988)

EF-bestemmelserne vedrørende ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til adgang til beskæftigelse er indeholdt i Rådets direktiv 76/207/EØF ⁽¹⁾. I direktivet fastsættes det, at dets bestemmelser skulle gennemføres i den nationale lovgivning pr. 12. august 1978.

At hovedparten af arbejdstagerne i en bestemt sektor er mænd er ikke i sig selv en overtrædelse af dette direktivs bestemmelser eller af den nationale lovgivning, der er blevet vedtaget med henblik på gennemførelse af direktivet. Men hvis noget sådant er en direkte følge af forskelsbehandling, kan direktivets bestemmelser anvendes. Det hedder således i artikel 6, at medlemsstaterne skal sørge for, at enhver, der anser sig for at være udsat for diskrimination hvad angår beskæftigelse, forfremmelse eller erhvervsuddannelse eller med hensyn til ansættelsesvilkårene, får mulighed for at gøre sine rettigheder gældende for retslige instanser.

Hvis på den anden side en kraftig overvægt af mandlige arbejdstagere, på et bestemt område, er en følge af, at kvinder ikke er motiveret for at arbejde inden for den pågældende sektor, giver artikel 2, stk. 4 i direktivet mulighed for, at der kan træffes positive særforanstaltninger, der kan medvirke til, at der ansættes flere kvinder i den pågældende sektor.

Så vidt Kommissionen er underrettet har jernbaneselskaberne i visse medlemsstater (som f. eks. i Det Forenede Kongerige og i Nederlandene) gennemført positive særforanstaltninger. Det program, som »British Rail« har gennemført, blev støttet af Kommissionen i forbindelse med EF's program på mellemlangt sigt (1986—1990) »Lige muligheder for mænd og kvinder«, hvori det er fastsat, at Kommissionen støtter og opmuntrer til gennemførelse af positive særforanstaltninger med det sigte, at der opnås lige adgang til beskæftigelse og en bedre udnyttelse af de menneskelige ressourcer.

Kommissionen drøfter i øvrigt for øjeblikket, om den bør yde støtte til en sammenlignende undersøgelse af forskelsbehandling ved ansættelse inden for transportindustrien.

(¹) EFT nr. L 39 af 14. 2. 1976, s. 40.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2930/87
af Jørgen Nielsen (LDR—DK)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(14. april 1988)
(89/C 103/13)

Om: Investeringsstilskud til kartoffelstivelsesplanlægning i Niedersachsen.

Efter oplysning fra Landbrugsministeriet i Niedersachsen er der ydet et investeringsstilskud på 25 % til det i september 1987 indviede kartoffelstivelsesplanlægning i Lueckow, Niedersachsen. De samlede anlægsudgifter androg 86 mio DM. Af tilskuddet hidrører 10 % fra den såkaldte »Investitionszulage-Gesetz« (»Neufassung af 28. 1. 1986) som støtte til »Randzonengebiete« og 15 % fra »Gemeinschaftsaufgabe — Agrarstruktur und Küstenschutz«.

Desuden har kommunen påtaget sig udgifterne i forbindelse med etablering af et tilknyttet rensningsanlæg. Dette må vurderes at svare til en støtte til virksomheden af samme størrelsesorden som investeringstilskuddet.

1. Er de pågældende støtteordninger, herunder støtten til rensning, meddelt Kommissionen i henhold til Traktatens artikel 93?
2. Finder Kommissionen i betragtning af konkurrence-situationen på markedet for kartoffelstivelse, at den pågældende støtte er konkurrencefordrejende i henhold til Traktatens artikel 92, stk. 1, og dermed uforenelig med det fælles marked?
3. I henhold til hvilken af de i Traktatens artikel 92, stk. 3, nævnte undtagelser har Kommissionen i givet fald betragtet den pågældende støtte som forenelig med det fælles marked?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Frans Andriessen
(4. oktober 1988)

Kommissionen har undersøgt den pågældende støtte og har i skrivelse af 11. februar 1987 meddelt den tyske regering, at den ingen bemærkninger har at fremsætte til denne foranstaltning til fordel for stivelsesproduktionen i Niedersachsen. Kommissionen mente, at støtten skulle anses at være forenelig med det fælles marked i henhold til artikel 92, stk. 2, litra c), i EØF-Traktaten.

Med hensyn til opførelsen af rensningsanlæg for spildevand, hvis omkostninger skulle være overtaget af de kommunale myndigheder, har Kommissionen anmodet de tyske myndigheder om at fremsende alle nødvendige oplysninger om ydelsen af en sådan støtte.

Kommissionen har anmodet de tyske myndigheder om i givet fald at oplyse den om den pågældende støtteforanstaltning i henhold til Traktatens artikel 93, stk. 3, således at Kommissionen kan foretage den nødvendige grundige undersøgelse.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2946/87
af Jesús Cabezón Alonso (S—E)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(14. april 1988)
(89/C 103/14)

Om: Anvendelse af Rådets forordning (EØF) (KOM(87) 368 endel.)

Kan Kommissionen oplyse, hvilke områder i Spanien der vil kunne nyde godt af Rådets forordning (EØF) om en særlig fælles foranstaltning med henblik på at fremme

landbrugsudviklingen i visse områder i Spanien (KOM(87) 368 endel.), når den træder i kraft?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Frans Andriessen
(19. september 1988)

Kommissionen ser med tilfredshed på vedtagelsen for ny lig af den særlige foranstaltning med henblik på fremme af landbrugets udvikling i visse områder i Spanien, som iværksættes ved hjælp af ét eller flere programmer, der skal forelægges Kommissionen af den spanske regering.

De i nævnte forordning omhandlede spanske områder er defineret i direktiv 86/466/EØF ⁽¹⁾, som er vedtaget af Rådet i henhold til direktiv 75/268/EØF ⁽²⁾ om landbrug i bjergområder og i visse ugunstigt stillede områder. Det drejer sig om følgende områder:

Autonome områder	ULA i ugunstigt stillede områder/ULA i alt (%)
Islas Canarias	100
Extremadura	95,9
Asturias	90,9
Castilla y León	77,6
Galicia	57,7
Andalucía	56,2
Cantabria	77,9
Catilla-la Mancha	63,7
Aragón	46,9
Comunidad Valenciana	32,8
Murcia	44,5
Baleares	33,9
Cataluña	36,9
Rioja	19,1
Navarra	53,8
Pais Vasco	62,5
Madrid	18,3
I alt nationalt	62,4

Ved gennemførelsen af den særlige foranstaltning prioriteres bjergområderne og de områder, hvor EUGFL, Garantisektionen, yder en godtgørelse på 50 %.

Kommissionen kan i øvrigt meddele det ærede medlem, at de ugunstigt stillede landbrugsområder, der er defineret i direktiv 86/466/EØF, tilsammen udgør 62,4 % af det spanske ULA, dvs. 17 037 500 ha.

⁽¹⁾ EFT nr. L 273 af 24. 4. 1986, s. 104.

⁽²⁾ EFT nr. L 128 af 19. 5. 1975, s. 1.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 90/88
af Pedro Argüelles Salaverria (ED—E)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(10. maj 1988)
(89/C 103/15)

Om: Ændring af de moms-satser, der anvendes ved boligbyggeri

Det forslag til Rådets direktiv, hvormed den fælles momsordning fuldstændiggøres og direktiv 77/388/EØF ⁽¹⁾ om tilnærmelse af momssatserne ændres, ændrer i betydeligt omfang de gældende momssatser, bl. a. transaktioner i forbindelse med varer og tjenesteydelser inden for boligbyggeret, hvor momsen i nogle lande som f. eks. Spanien skal forhøjes fra de nuværende 6 % til mellem 14 og 20 %.

En sådan forhøjelse af afgifterne på boliger vil nødvendigvis medføre en nedgang i efterspørgslen, hvilket igen ville føre til en krise inden for byggebranchen med deraf følgende arbejdsløshed i denne sektor og større arbejdsløshed på EF-niveau.

Mener Kommissionen derfor ikke — også i betragtning af at byggesektoren er en af de vigtigste faktorer inden for Fællesskabets økonomi — at boligbyggeri bør falde ind under den reducerede sats på ikke under 4 % eller over 9 %, som direktivforslaget også omtaler?

⁽¹⁾ EFT nr. L 145 af 13. 6. 1977, s. 1.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af lord Cockfield
(22. september 1988)

Forslaget til direktiv ⁽¹⁾ om tilføjelse til det fælles merværdiafgiftssystem om ændring af direktiv 77/388/EØF ⁽²⁾ — indbyrdes tilnærmelse af momssatserne — er en del af den række direktiver, som vedrører tilnærmelsen af de indirekte afgifter i Fællesskabet. Kommissionen forelagde i august måned 1987 Rådet disse direktiver med henblik på fjernelse af de afgiftsmæssige grænser som led i gennemførelsen af det indre marked inden 31. december 1992.

Ved udarbejdelsen af disse forslag tilsigtede Kommissionen at lade disse afspejle den almindelige praksis i medlemsstaterne samtidig med, at de var i overensstemmelse med den godkendte politik i Fællesskabet. Derfor har Kommissionen i sit forslag vedrørende tilnærmelse af momssatserne ikke medtaget boligbyggeri på listen over varer og tjenesteydelser, som falder ind under den reducerede sats.

⁽¹⁾ Dok. KOM(87) 321 (EFT nr. C 250 af 18. 9. 1987, s. 2).

⁽²⁾ EFT nr. L 145 af 13. 6. 1977, s. 1.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 225/88
af Lambert Croux (PPE—B)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(25. maj 1988)
 (89/C 103/16)

Om: Haag-Konventionen

I kraft af Haag-Konventionen ydes alle de undertegnende stater borgere, der under ophold i en anden stat kommer i berøring med retssystemet, f. eks. som følge af en trafikulykke, samme retshjælp som borgerne i det land, hvor hændelsen indtraf. Trods Kommissionens indtrængende anmodning er konventionen stadig ikke ratificeret af alle EF's medlemsstater.

Vil Kommissionen venligst oplyse, hvilke medlemsstater der ikke hidtil har ratificeret Haag-Konventionen, og hvilke initiativer den agter at tage, for at konventionen hurtigt kan træde i kraft i hele Fællesskabet?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Stanley Clinton Davis
(22. september 1988)

Konventionen er hidtil blevet undertegnet af fem EF-lande, nemlig Forbundsrepublikken Tyskland, Frankrig, Grækenland, Luxembourg og Spanien. Pr. 18. december 1987 havde kun Frankrig ratificeret den. Eftersom Spanien siden da har deponeret sit ratifikationsinstrument, og konventionen også er blevet ratificeret af Sverige, var betingelsen for, at konventionen kunne træde i kraft — nemlig at den var ratificeret af mindst tre stater — således opfyldt. Konventionen trådte derfor i kraft pr. 1. maj 1988. Ifølge de oplysninger, Kommissionen råder over, har også Belgien, Danmark, Italien, Portugal og Det Forenede Kongerige til hensigt at ratificere den.

Kommissionen fremsatte den 24. november 1986⁽¹⁾ et forslag til henstilling om, at medlemsstaterne ratificerer konventionen for derfor at gøre det lettere for EF-landenes borgere at bevæge sig til andre EF-lande og dermed fremme turismen inden for EF. Størstedelen af de mennesker, der bevæger sig uden for deres eget lands grænser, gør det som turister, og når alle statsborgere i EF-landene får samme adgang til retshjælp ved civile domstole og handelsretter i andre medlemsstater som disse landes egne borgere, vil de få en følelse af at høre med i et Fællesskab.

⁽¹⁾ EFT nr. C 320 af 13. 12. 1986.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 303/88
af Jaak Vandemeulebroucke (ARC—B)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(3. juni 1988)
 (89/C 103/17)

Om: Svindel med europæisk olivenolie

For nylig blev det i Baden-Württemberg konstateret, at koldpresset olivenolie fra Frankrig, Italien og Spanien indeholdt det kræftfremkaldende stof perchlorethylen.

Der har muligvis været tale om en fejltagelse, men på den anden side kan dette stof også anvendes til at begå bedrageri over for EF-støtteordningen for olivenolie.

Har Kommissionen kendskab til denne sag? Agter den i bekræftende fald at foretage en undersøgelse.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Frans Andriessen
(19. oktober 1988)

Kommissionen har fået kendskab til de foretagne analyser, bl. a. i Baden-Württemberg, af olivenolie, der afslørede en betydelig tilstedeværelse af perchlorethylen i visse partier (koldpresset) jomfruolie.

Kommissionen reagerede hurtigt på denne situation ved at:

- udelukke den klart forurenede olivenolie fra EF-støtte fra den 15. april 1988, hvilket i praksis gør det umuligt at markedsføre olivenolie i uforandret stand. Det skal i denne forbindelse bemærkes, at det pågældende stof fjernes fra olivenolie ved raffinering
- anmode de producerende medlemsstater om at undersøge årsagerne til forureningen
- sammenkalde Den Videnskabelige Komité for Levnedsmidler.

Denne komité drog følgende konklusioner:

- a) det konstaterede forureningsniveau udgør ingen fare for folkesundheden
- b) tilstedeværelsen af perchlorethylen er uønsket; den bør derfor fjernes så hurtigt som muligt.

Undersøgelserne i de forskellige medlemsstater viste, at forureningen direkte skyldes dårlig anvendelse, i et begrænset antal møller, af et analyseapparat, der kræver

anvendelse af perchlorethylen under testene. Man kan afvise ethvert forsøg på bedrageri med EF-støtte, da dette ikke ville have nogen økonomisk interesse.

I betragtning af det foregående fastsætter Kommissionen følgende retningslinjer:

- vedtage en fælles handelsnorm, der sikrer det bedst mulige renhedsniveau for den olie, der udbydes til salg i detailledet: en frist på nogle uger er påkrævet på grund af nødvendigheden af forinden at harmonisere analysemetoden for perchlorethylen
- ved de mest hensigtsmæssige foranstaltninger at undgå ny forurening af olivenolie i fremtiden (produktionen finder i almindelighed sted mellem november og april).

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 325/88

af Luc Beyer de Ryke (LDR—B)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(3. juni 1988)

(89/C 103/18)

Om: Philips NV (Nederlandene) — massive afskedigelser

Cor Van Der Klugt, præsident for Philips, den velkendte multinationale elektronikvirksomhed, har meddelt, at året 1987 havde været dårligt for selskabet, og at 1988 i høj grad ville være usikkert.

De negative virkninger af faldet i dollaren har vejet tungere end forudset, og det overvejes at nedlægge 10 000 — 20 000 arbejdspladser.

Van Der Klugt har endvidere et projekt til genoprettelse af Philips gennem aktivitetsoverførsler til produktionsområder med lave kostpriser og har planlagt at etablere en virksomhed i Sydøstasien.

Hvilke kommentarer har Kommissionen til Philips' sociale situation og de bebudede arbejdspladsnedlæggelser samt til overførslen af jobskabende virksomhed til Sydøstasien?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Manuel Marin

(9. december 1988)

Kommissionen har i høj grad opmærksomheden henledt på den omfattende nedlæggelse af arbejdspladser, som vil være en følge af firmaet Philips' plan for omlægning af aktiviteterne.

På baggrund af den skarpe konkurrence på verdensmarkedet for forbrugerelektronik er Kommissionen af den

opfattelse, at omlægnings af denne art ofte er uundgåelige for at styrke virksomhedernes konkurrencedygtighed.

Kommissionen insisterer allerede nu på, at uundgåelige afskedigelser sker under overholdelse af de procedurer, der er fastsat i Rådets direktiv 75/129/EØF⁽¹⁾ vedrørende kollektive afskedigelser, og ledsages af uddannelses- og omplaceringsforanstaltninger for de berørte arbejdstagere.

I samme forbindelse henleder Kommissionen ligeledes opmærksomheden på betydningen af den fælles udtalelse af 6. marts 1987, som arbejdsgiver- og arbejdstagerorganisationerne vedtog under den sociale dialog i Val Duchesse. Heri giver de to parter udtryk for ønsket om i samstemmighed at kontrollere og administrere de ændringer, som de igangværende idustriomlægnings medfører.

Kommissionen bekræfter desuden den betydning, den tillægger gennemførelsen af en europæisk social dimension samtidig med gennemførelsen af det europæiske indre marked. I denne forbindelse bør opmærksomheden især henledes på de konkurrencemæssige fordele, som kan opnås ved at overflytte Fællesskabets produktionsaktiviteter til de nye industrilande uden for Fællesskabet, hvor arbejdsvilkårene og den sociale tryk ikke er i overensstemmelse med de internationale arbejdsnormer.

⁽¹⁾ EFT nr. L 48 af 22. 2. 1975, s. 29.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 394/88

af Raymonde Dury (S—B)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(9. juni 1988)

(89/C 103/19)

Om: EF-normer for malinger

Kan Kommissionen oplyse følgende:

1. Hvilke EF-normer er gældende for beskaffenheden af de forskellige produkter, der er indeholdt i malinger?
2. Er disse normer obligatoriske i Belgien?
3. Hvilke organer kontrollerer overholdelsen af disse normer?
4. Hvilke obligatoriske varedeklarationer skal disse produkter forsynes med?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af lord Cockfield

(13. juli 1988)

1. Rådets direktiv 80/781/EØF⁽¹⁾ omhandler præparater, som er bestemt til opløsningsmidler, og som er farlige i artikel 2's betydning.

Rådets direktiv 83/265/EØF ⁽¹⁾ omhandler præparater, der skal anvendes som:

- farver, maling, lakker, trykfarver, strygemidler, klæbestoffer, tætnings- og spartelmasser, kit, fugemasse, grundere, maling- og lakfjerner, affedtningsmidler, kunstnerfarver og slibemidler
- overfladebeskyttelsesmidler og træbejdser i det omfang, de ikke omfattes af andre fællesskabsbestemmelser, og som er farlige i artikel 3's betydning.

Disse to direktiver fastsætter henholdsvis i deres artikel 4 og 5 de generelle krav til sådanne præparates lukning og emballage.

Rådets direktiv 76/211/EØF ⁽²⁾, som ændret ved direktiv 78/891/EØF ⁽³⁾ og direktiv 80/32/EØF ⁽⁴⁾ omhandler aspekterne vedrørende emballerings- og salgsbetingelser for færdigpakkeede varer i på forhånd afvejede kvantiteter. Der er bl. a. tale om lim og klister, klæbestrimmel, opløsningsmidler, farver og maling.

2. Belgien har omsat disse direktiver til national ret og tillader kun produkter på sit marked, som er i overensstemmelse hermed.

3. Overholdelsen af gennemførelsesbestemmelserne for direktiv 76/211/EØF, 78/891/EØF og 80/232/EØF hører under økonomiministeriet, medens overholdelsen af direktiv 80/781/EØF og 83/265/EØF hører under arbejdsministeriet og sundhedsministeriet.

4. Rådets direktiv 80/781/EØF og 83/265/EØF fastsætter henholdsvis i artikel 5 og 6 de varedeklarationer, som skal være påført emballagen med letlæselig skrift, der ikke kan udviskes. Der er i korte træk tale om følgende varedeklarationer:

- præparatets handelsnavn
- bestanddelens/-delenes kemiske navn i henhold til de fastsatte kriterier
- navn og adresse på fabrikanten eller den person, som har ansvaret for markedsføringen
- standardsætningen/-sætningerne vedrørende de særlige risici, som præparatet medfører
- standardsætningen/-sætningerne vedrørende sikkerhedsforanstaltningerne ved anvendelse af præparatet.

Findes de herover resumerede, foreskrevne angivelser på en etiket, skal denne være forsvarligt fastgjort på én eller flere sider af emballagen, og etikettens minimumsformat er alt efter emballagens kapacitet fastsat i artikel 6 og 7 i ovennævnte direktiver.

Direktiv 76/211/EØF, 78/891/EØF og 80/232/EØF fastsætter, at der på færdigpakninger skal anføres den

nominelle vægt eller den nominelle volumen, et mærke, som gør det muligt at identificere fabrikanten, og eventuelt betegnelsen »e«, som garanterer, at færdigpakningen er i overensstemmelse med forskrifterne i direktiv 76/211/EØF.

⁽¹⁾ EFT nr. L 229 af 30. 8. 1980, s. 57.

⁽²⁾ EFT nr. L 147 af 6. 6. 1983, s. 11.

⁽³⁾ EFT nr. L 46 af 21. 2. 1976, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 311 af 4. 11. 1978, s. 21.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 51 af 25. 2. 1980, s. 1.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 415/88

af Niall Andrews (RDE—IRL)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(13. juni 1988)

(89/C 103/20)

Om: Forarbejdning af affald med undtagelse af atomaffald

1. Er Kommissionen klar over, at en række medlemsstater fører en restriktiv politik med hensyn til importen af affald fra andre medlemsstater?

2. Er Kommissionen tillige klar over, at affald, som der er tilstrækkelig kapacitet til at forarbejde i medlemsstaterne, i det foreliggende tilfælde ved forbrænding, herved transporteres til og dumpes i navnlig en række udviklingslande og Østblok-lande?

3. Er Kommissionen rede til at træffe foranstaltninger med henblik på, at eksporten af affald, som kan forarbejdes, til lande med et ikke adækvat kontrolsystem begrænses, om ikke forbydes, så længe og for så vidt den nuværende kapacitet for forarbejdning af affald i medlemsstaterne er tilstrækkelig?

4. Er Kommissionen med henblik på at forhindre illegale dumpninger af affald, som kan bearbejdes, ligeledes rede til at henstille til medlemsstater med en overkapacitet af forarbejdnings- og afbrændingsmuligheder at ophæve deres importbegrænsninger, så længe der endnu ikke findes en fælles politik for forarbejdning af affald i EF?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Stanley Clinton Davis

(21. oktober 1988)

1. Kommissionen har kendskab til visse restriktioner, som myndighederne i nogle medlemsstater har fastsat for import af affald på deres område, og den har modtaget klager vedrørende visse konkrete tilfælde. Behandlingen af disse klager er indledt.

2. Man har ikke — i hvert fald ikke for de konkrete tilfælde, Kommissionen har kendskab til — kunnet påpege nogen tilknytning mellem visse medlemsstaters importrestriktioner for affald og eksporten af affald fra Fællesskabet til østblok-landene og udviklingslandene. Der er faktisk tegn på, at Fællesskabets kapacitet for bortskaffelse af farligt affald langt fra overskrider efterspørgslen.

3. og 4. Direktiv 81/631/EØF⁽¹⁾ om overvågning af og kontrol inden for Fællesskabet med grænseoverskridende overførsel af farligt affald, ændret ved direktiv 86/279/EØF⁽²⁾ for så vidt angår eksport til tredjelande, indeholder Fællesskabsregler for alle former for overførsel af farligt affald, hvori EF-landene er involveret. Myndighederne kan fremsætte indvendinger eller fastsætte betingelser for overførsel af affald, men disse indvendinger skal være begrundede og er nærmere fastsat i direktivet. En overførsel kan først finde sted, når myndighederne i importlandet har bekræftet modtagelsen af anmeldelse af den pågældende overførsel. Direktiv 86/279/EØF indeholder særlige betingelser for overførsel af farligt affald til tredjelande. Bl. a. kan overførsel til et tredjeland kun tillades, hvis importlandet forud har givet sit skriftlige samtykke, og hvis bortskaffelsesplanlægningen og — vilkårene opfylder de miljø — og sundhedsmæssige krav.

(¹) EFT nr. L 326 af 13. 12. 1984.

(²) EFT nr. L 181 af 4. 7. 1986.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 419/88

af Robert Delorozoy (LDR—F)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(13. juni 1988)

(89/C 103/21)

Om: De teknologiske risici og veje til at kontrollere dem

På et seminar, UNESCO afholdt den 8. december 1987 om de teknologiske risici og veje til at kontrollere dem, understregede man betydningen af dagligdagens risici i hjemmet.

Man anslår, at 12 000 mennesker hvert år kommer til skade i hjemmet i Frankrig (anvendelse af gas eller elektricitet, brande, fald osv.) eller lige så mange, som kommer til skade i trafikken. Ved sådanne ulykker i hjemmet dræbes hver dag to børn og seks andre invalideres på livstid.

Men befolkningen som helhed erkender ikke disse farer, og derfor foreslår initiativtagerne til seminaret, at der oprettes et europæisk institut, som skal fungere som et forskningscenter og mødested for alle specialister på om-

rådet. Et sådant institut vil bidrage til, at man bedre kan kontrollere de ikke nærmere afgrænsede risici i hjemmet, i forbindelse med fritidsaktiviteter og i trafikken. 90 % af de dræbte eller tilskadedkomne i verden dræbes eller kvæstes ved ulykker, som kan rubriceres under en af disse kategorier, mod kun 5 % ved naturkatastrofer og under 1 % ved ulykker i industrien.

Har Kommissionen set nærmere på dette forslag, og agter den at træffe foranstaltninger på området?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Grigoris Varfis

(22. november 1988)

Kommissionen deltog selv i det af det ærede medlem nævnte kollokvium, som blev afholdt i UNESCO i december 1987. Den går fuldt ud ind for, at dette kollokvium har lagt så stor vægt på farerne i hjemmet.

Kommissionen har allerede i december 1977 oprettet en ekspertgruppe på dette område. På dennes forslag besluttede Rådet i juli 1981 at gennemføre et pilotforsøg af 30 måneders varighed om ulykker, der sker i hjemmet i forbindelse med forbrugsprodukter.

Rådet vedtog den 26. april 1986 en beslutning om et demonstrationsprojekt med henblik på oprettelse af et EF-informationssystem for ulykker, der sker i forbindelse med forbrugsprodukter, kaldet EHLASS (European Home and Leisure Accident Surveillance System). I de første 18 måneder under gennemførelsen af dette projekt indsamlede Kommissionens tjenestegrene mere end 350 000 oplysninger fra omkring 60 sygehuse. Hver måned tilføjes der ca. 30 000 nye oplysninger.

Det nævnte projekt gør det muligt på fællesskabsplan at få det bedst mulige kendskab til årsagerne til omstændighederne ved, samt arten og følgerne af ulykker i hjemmet og i forbindelse med fritidsaktiviteter, under sport og i skolerne.

De indhentede oplysninger vil birdage til at:

- forbedre forbrugernes sikkerhed og kvaliteten af de pågældende forbrugsprodukter gennem en passende lovgivning, normer og/eller mærkning
- oplyse og vejlede forbrugerne til en bedre udnyttelse af disse forbrugsprodukter
- fremme oplysnings- og sensibiliseringskampagner om forbrugernes sikkerhed med henblik på at etablere en relevant forebyggelse
- udarbejde undervisningsprogrammer og andre forebyggende foranstaltninger
- evaluere de iværksatte forebyggelsesprogrammer.

De oplysninger, som indtil nu er indsamlet gennem EHLASS-systemet, har på væsentlig måde bidraget til forberedelsen af den oplysnings- og sensibiliseringskampagne om børns sikkerhed, som Kommissionen har til hensigt at gennemføre i snævert samarbejde med medlemsstaterne i 1988, 1989 og 1990. Den første vidtrækkende fællesskabsaktion inden for forbrugersikkerhed drejer sig om børn, fordi mere end 50% af ulykkerne i hjemmet berører børn og unge.

Oplysninger indsamlet gennem EHLASS-systemet vil endvidere gøre det muligt for Kommissionen at stille forslag om et vidtrækkende handlingsprogram om bekæmpelse af ulykker i hjemmet, herunder forslag om forebyggende foranstaltninger.

På baggrund heraf har Kommissionen ikke i øjeblikket planer om at oprette et europæisk institut vedrørende farerne i hjemmet, således som de ansvarlige for kollokviet i december 1987 foreslog det.

Kommissionen er af den opfattelse, at Fællesskabets bestræbelser samt de allerede truffne og planlagte foranstaltninger gør det muligt at imødegå det alvorlige samfundsproblem, som farerne og ulykkerne i hjemmet udgør.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 454/88
af Pedro Argüelles Salaverria (ED—E)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(17. juni 1988)

(89/C 103/22)

Om: Den kemiske forurening af strandene

Kontoret for de europæiske forbrugerorganisationer (BEUC) er ved afslutningen af det europæiske miljøår kommet med foruroligende oplysninger om den kemiske forurening af de europæiske strande, der efter BEUC's mening er meget alvorlig, og det betegner den fuldstændige mangel på europæiske foranstaltninger til bekæmpelse heraf som en regulær katastrofe.

Ifølge BEUC gøres der stadig intet for at forhindre, at de mest forurenende industriprodukter havner på strandene, og ingen kyst er forskånet for denne kemiske plage, der flere steder antager drastiske dimensioner.

De europæiske myndigheder bør efter BEUC's opfattelse hurtigst muligt søge at finde frem til de utallige kilder til denne konstante forurening forårsaget af affald fra industrien og landbruget, som omdanner havene til rene lossepladser.

Hvilken holdning indtager Kommissionen til dette spørgsmål, og hvilke foranstaltninger agter den at træffe på EF-plan for at forhindre denne forurening af strandene og dermed med tiden udvirke, at disse får en acceptabel hygiejnestandard?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Stanley Clinton Davis

(8. november 1988)

Kommissionen har kendskab. I Den Europæiske Forbrugerorganisations rapport »Europæisk kontrol af badevandets kvalitet« og ønsker at henlede det ærede parlamentsmedlem på den lange række initiativer, som allerede er taget på dette område:

Med hensyn til bakteriologisk forurening er direktiv 76/160/EØF ⁽¹⁾ om kvaliteten af badevand det vigtigste hjælpemiddel i forbindelse med beskyttelsen af vandmiljøet mod denne form for forurening. Den globalt set positive udvikling, der har været i badevandets bakteriologiske kvalitet mellem 1983 og 1986 — se Kommissionens seneste rapport herom — viser hvor stor en forbedring dette direktiv har medført.

Med hensyn til den kemiske forurening har Fællesskabet allerede truffet adskillige foranstaltninger, bl. a. direktiv 76/464/EØF ⁽²⁾ om forurening, der er forårsaget af udledning af farlige stoffer i Fællesskabets vandmiljø. Formålet med dette direktiv og alle heraf afledte retsakter, der bl. a. omfatter udledning af individuelle kemiske stoffer (kviksølv, cadmium osv.), er at beskytte kystfarvande- ne mod denne form for forurening.

Hvad angår udledning fra landbruget agter Kommissionen snarligt at fremsætte et forslag til direktiv om det meget foruroligende nitratforureningsproblem.

Ud over disse tre aspekter af Fællesskabets politik for beskyttelse af vandmiljøet bør det nævnes, at EF har undertegnet et stort antal internationale aftaler om havforurening (Pariser-konventionen, Barcelona-konventionen og Bonn-aftalen).

⁽¹⁾ EFT nr. L 31 af 5. 2. 1976, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. 129 af 18. 5. 1976, s. 23.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 475/88
af Leen van der Waal (NI—NL)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(17. juni 1988)

(89/C 103/23)

Om: Kommissionens officielle erklæringer om udenrigspolitiske begivenheder og forhold

Artikel 155 til 163 i Traktaten indeholder bestemmelser om Kommissionens beføjelser og opgaver. Ifølge disse

påhviler det udelukkende Kommissionen at gennemføre Traktatens bestemmelser og overvåge anvendelsen heraf. Alligevel har Kommissionen ved flere lejligheder udarbejdet og afgivet officielle erklæringer om udenrigspolitiske emner. Som et aktuelt eksempel herpå kan nævnes for dømmelsen af den sydafrikanske regering i anledning af et tilfælde af aggression, som har fundet sted i Gaborone, Botswanas hovedstad.

1. Udleder Kommissionen sine beføjelser til at ytre sig officielt og selvstændigt om udenrigspolitiske begivenheder og forhold af de anførte artikler i Traktaten?
2. Er denne adfærd ikke i strid med artikel 30, stk. 2 i Fællesaktens afsnit III, ifølge hvilken fastlæggelsen af Fællesskabets holdning tilkommer de høje kontraherende parter?
3. Hvilke kriterier lægger Kommissionen til grund, når den ytrer sig om bestemte udenrigspolitiske begivenheder og forhold?
4. Er det sædvane, at Kommissionen, før den fremsætter sådanne erklæringer, drøfter disse med udenrigsministrene i Europæisk Politisk Samarbejde?
5. Tilkommer det ikke udelukkende udenrigsministrene i Europæisk Politisk Samarbejde at ytre sig officielt om udenrigspolitiske anliggender?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Jacques Delors**

(10. november 1988)

Som det er det ærede medlem bekendt, har Det Europæiske Fællesskab et betydeligt ansvar på det udenrigspolitiske område. Som en uafhængig institution er det derfor helt naturligt, at Kommissionen udtaler sig om internationale begivenheder, især i de tilfælde, hvor disse kunne få indflydelse på Fællesskabets forbindelser med det pågældende land eller den pågældende region.

Kommissionen holder naturligvis medlemsstaterne underrettet om dens initiativer på dette område.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 477/88

af John Iversen (COM—DK)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(17. juni 1988)

(89/C 103/24)

Om: Produktion af kemikalieaffald i EF

Hvor meget kemikalieaffald produceres der årligt i EF-landene, og hvor meget af dette behandles? På Kommunekemi i Nyborg i Danmark foregår der i dag en

reel behandling af det kemiske affald. Kan Kommissionen oplyse, i hvilke andre lande der sker en sådan forarbejdning af kemisk affald, og hvor store mængder der bliver behandlet?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Stanley Clinton Davis**

(9. november 1988)

Kommissionen råder ikke over et statistisk værktøj, som vil kunne give et nøjagtigt svar på det ærede medlems spørgsmål.

Intet fællesskabsdirektiv forpligter medlemsstaterne til at oplyse Kommissionen om mængden af produceret og/eller effektivt behandlet affald pr. år. Men de bedste skøn viser, at den samlede mængde farligt affald produceret i Fællesskabet beløber sig til ca. 35 mio tons pr. år.

I medfør af direktiv 78/319/EØF (*) om giftigt og farligt affald er medlemsstaterne forpligtet til »at sikre, at giftigt og farligt affald bortskaffes, uden at menneskets sundhed bringes i fare, og uden at miljøet skades«. Det giftige og farlige affald bortskaffes i anlæg, der har opnået en tilladelse, som gives af medlemsstaternes kompetente myndigheder. Størsteparten af medlemsstaterne er i besiddelse af sådanne anlæg. Det Forenede Kongerige og Forbundsrepublikken Tyskland har sendt Kommissionen en liste over disse anlæg.

(*) EFT nr. L 84 af 31. 3. 1978.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 501/88

af James Elles (ED—GB)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(17. juni 1988)

(89/C 103/25)

Om: EF's investeringsmønstre

Kan Kommissionen i tabelform give oplysninger om offentlige og private virksomheders investeringsmønstre fra 1983 til 1987 efter land, angivet i beløb og procent på henholdsvis hjemmemarkedet, i øvrige EF-lande og i USA?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Peter Schmidhuber**

(21. november 1988)

De Europæiske Fællesskabers Statistiske Kontor (Eurostat) indsamler to former for investeringsstatistikker:

1. Medlemsstaternes investeringer på deres respektive økonomiske territorier, hvilket benævnes »faste bruttoinvesteringer«.
2. Medlemsstaternes direkte investeringer i udlandet eller andre landes direkte investeringer i medlemsstaterne.

Disse to former for data er baseret på fundamentalt forskellige begreber.

Det første begreb omfatter de faste bruttoinvesteringer defineret som værdien af de varige goder, der erhverves af indenlandske produktionsenheder med henblik på anvendelse i produktionsprocessen (dette stemmer overens med nationalregnskabernes registreringsregler).

Begrebet direkte investeringer omfatter derimod alle former for kapitalstrømme mellem indenlandske og udenlandske enheder, idet den direkte investor (betegnelse for den enhed, der foretager investeringen) ønsker at få indflydelse på den anden enheds dispositioner (dette begreb anvendes i betalingsbalancestatistikker).

Kommissionen sender direkte det ærede medlem og Europa-Parlamentets generalsekretariat en række tabeller med de ønskede oplysninger.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 520/88
af Carlos Bru Puron (S—E)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(20. juni 1988)
(89/C 103/26)

Om: Oprettelse af andelsselskaber

Parlamentets beslutning om europæiske andelsselskaber af 13. april 1983 ⁽¹⁾ indeholdt en opfordring til Kommissionen om at undersøge mulighederne for at fremme oprettelsen af nye andelsselskaber inden for produktionen samt »at omdanne virksomheder, der er truet af krise, til andelsselskaber«.

En løsning, som ville være i tråd hermed, ville bestå i at anerkende arbejdstagernes særlige rettigheder i krisetruede virksomheder, inden man indleder konkursbehandling eller likvidation, for at sikre, at arbejdstagerne kan drive virksomheden videre som et produktionsandelsselskab ved hjælp af særlige lån eller økonomiske garantier, efter at der er gennemført undersøgelser af det hensigtsmæssige heri og med tildeling af passende teknisk bistand.

Har Kommissionen planer om at træffe foranstaltninger og stille midler til rådighed herfor?

⁽¹⁾ EFT nr. C 128 af 16. 5. 1983.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Manuel Marín
(13. oktober 1988)

Kommissionen har ingen planer om særlige foranstaltninger vedrørende krisetruede virksomheders omdannelse til andelsselskaber eller finansiering heraf.

Kommissionen har for nylig gennem afholdelse af et europæisk seminar om finansiering af produktionsandelsselskaber under forskellige vilkår, indbefattet dem der nævnes i spørgsmålet, bistået CECOP, den europæiske producentsamarbejdsorganisation med at udvikle dets politiske idegrundlag.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 521/88
af Ursula Schleicher (PPE—D)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(20. juni 1988)
(89/C 103/27)

Om: Helbredsrisici ved platin fra katalysatorer

Med jævne mellemrum er der i pressen forlydender om, at indførelsen af katalysatorer og anvendelsen af blyfri benzol kan indebære helbredsrisici (bl.a. Bild-Zeitung, den 1. marts 1988).

Disse betænkeligheder gælder også platinemissionen, som hovedsagelig består af uopløseligt, metallisk bly og platin-oxider samt ca. 10% vandopløselige platinforbindelser. Som følge af disse vandopløselige platinforbindelser kan der opstå såkaldt »platinose«.

Desuden optræder der sandsynligvis på grund af det manglende bly andre kræftfremkaldende stoffer i større omfang.

Da Kommissionen må formodes at have kendskab til disse betænkeligheder, bedes den oplyse:

1. har den iværksat forskning herom, eller tager den del i en sådan forskning,
  - a) som udføres af automobil — og olieindustrien
  - b) eller af uafhængige forskningsinstitutter?

I bekræftende fald bedes Kommissionen meddele en fortegnelse over den igangværende forskning. I benægtende fald,

2. finder Kommissionen da ikke, at en sådan forskning er tvungende nødvendig, og hvilke finansielle muligheder der findes der til hurtigst muligt at iværksætte et sådant forskningsprogram?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Karl-Heinz Narjes**

(29. november 1988)

Kommissionen deltager ikke i noget forskningsprojekt vedrørende platinemissioners sundhedsskadelige virkninger.

Et omfattende forskningsarbejde i USA har ikke afsløret det mindste tegn på, at platinemissioner fra biler monteret med katalysatorer skulle være sundhedsskadelige. Kommissionen finder derfor ikke, at der for øjeblikket er behov for forskning på dette område. I øvrigt kan nævnes, at der ikke i miljøforskningsprogrammet er afsat nogen bevillinger til dette formål.

For at brændstoffet bevarer den nødvendige evne til at modvirke tændingsbankning, kan man, men bør ikke nødvendigvis, opveje fjernelsen af blyet ved at øge indholdet af benzenstoffer (benzol, toluol). Helbredsrisiciene ved at øge emissionerne af disse stoffer er velkendte og kræver ikke yderligere forskningsarbejde.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 625/88

af George Patterson (ED—GB)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(24. juni 1988)

(89/C 103/28)

Om: Udbredelsen af rabies i EF-lande

Kommissionen bedes forelægge de seneste statistiske oplysninger om udbredelsen af rabies i alle EF-lande. Den bedes ligeledes sammenligne disse tal med foregående års statistikker, som viser en forbedring eller forværring i den generelle situation i EF-landene.

Vil Kommissionen endvidere give detaljerede oplysninger om, hvilken indsats der gøres i medlemsstaterne for at udrydde sygdomme, og hvad den agter at gøre med henblik på at sikre fri bevægelighed for dyr over Fællesskabets indre grænser inden udgangen af 1992?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Frans Andriessen**

(10. november 1988)

En kommissionsrapport om dette emne, som vil foreligge inden for den nærmeste fremtid, vil indeholde nærmere

oplysninger om indsatsen til bekæmpelse af rabies i medlemsstaterne. Denne rapport vil blive ledsaget af forslag med henblik på udryddelse af rabies i de medlemsstater, hvor sygdommen forekommer.

Grænsekontrollen af dyr ved de interne EF-grænser vil ophøre senest den 31. december 1992 som et led i gennemførelse af Fællesskabets indre marked. Kommissionen erkender imidlertid, at der kan hengå en vis tid, inden udryddelsen af rabies (hvis spredning og fortsatte beståen hovedsagelig skyldes ræve) bliver effektiv. Der er derfor ikke for tiden planer om at foreslå en afskaffelse af karantænekontrollen til sikkerhed mod rabies, hvor der anvendes en sådan. Efter Kommissionens opfattelse er grænsekontrol ikke nødvendig for at sikre effektiv karantæne.

Statistiske oplysninger vil blive sendt direkte til det ærede medlem og til Europa-Parlamentets generalsekretariat.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 628/88

af Konstantinos Filinis (COM—GR)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(24. juni 1988)

(89/C 103/29)

Om: Honning

De græske honningproducenter har akutte problemer med afsætningen af deres produktion. Alene i sidste biavlsperiode havde biavlerkooperativerne et uafsettligt overskud på 2 500 tons honning. Denne situation skaber problemer for både kooperativerne og producenterne, fordi de bebyrdes med høje renter foruden at risikere indkomststab som følge af langvarig oplagring af produktet. Endvidere har græske biavlere lidt alvorlige tab med hensyn til produktionsudbytte og indkomst på grund af de skader, som sidste års dårlige vejrforhold (martsfrosten og hedebløgen) forvoldte på bisværmene.

Eftersom den græske honning på grund af Grækenlands klima og flora er af overordentlig høj kvalitet og kan tilbydes standardiseret på det europæiske og internationale marked, hvis der ydes fællesskabsbeskyttelse, og eftersom biavlens hovedsagelig i ufrugtbare og højtliggende områder, hvor der ikke er anden beskæftigelsesmulighed, beskæftiger et betydeligt antal landbofamilier, som ikke alene af hensyn til arbejdsmarkedet, men også af økologiske grunde bør blive i disse områder, bedes Kommissio-

nen svare på, hvorvidt den agter at lade honningen være omfattet af de fællesmarkedsordninger og indgå i den fælles landbrugspolitik.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Frans Andriessen**

(24. oktober 1988)

Kommissionen er bekendt med, at biavl i Grækenland spiller en væsentlig rolle såvel strukturmæssigt som økonomisk og socialt og er også velvidende om de vejrmæssige og sundhedsmæssige problemer i den seneste tid inden for denne sektor.

Kommissionens tjenestegrene er for øjeblikket ved at undersøge, hvordan man bedst kan tilskynde og hjælpe biavlerne og deres repræsentative organisationer til — ligesom andre landbrugsproducenter — at få gavn de forskellige foranstaltninger til forbedring af landbrugsstrukturerne og afsætningsforholdene for landbrugsprodukter, der er fastsat i den fælles landbrugspolitik strukturbestemmelser. I mellemtiden finansierer EF såvel forskningen som biavlerforeningers aktioner med henblik på at fremme bekæmpelsen af bisygdommen varroatozis, der er det alvorligste problem i denne sektor i næsten alle medlemsstater, også Grækenland.

De tidligere støtteordninger for sektoren har alle været dyre og uøkonomiske at administrere uden at give virkelig støtte til biavlerne. Dette skyldes flere forhold, der såvel må tilskrives strukturen i biavlen i de fleste medlemsstater som de små beløb, der kunne afsættes til denne sektor inden for de snævre budgetrammer. Der er i dag stadigvæk forhold, der gør, at Kommissionen mener, at det er urealistisk at tilstræbe bedre støtte til biavlerne efter en model som de fælles markedsordninger, hvor lidt struktureret sådanne bestemmelser end måtte være. Det ville være en forudsætning, at bestemmelserne er effektive og kan kontrolleres. Enhver form for støtte til oplagring ville f.eks. allerede kræve en vis markedsgennemsigtighed i form af regelmæssige officielle statistikker, som sandsynligvis ikke vil kunne bringes til veje. Desuden må Kommissionen gøre opmærksom på, at EF's biavlere er godt beskyttet mod import, idet de vigtigste producentredjelande, der eksporterer til EF, må betale en told på 27%. Kun for AVS- og LCD-lande er der tale om nultold, idet import fra andre u-lande pålægges en told på 25%.

Hvis det ærede medlem ønsker yderligere oplysninger om baggrunden for ovennævnte vanskeligheder, henviser Kommissionen til en række svar på såvel mundtlige som skriftlige forespørgsler herom gennem de seneste år. Der vil blive sendt en liste herover til det ærede medlem og til

Parlamentets generalsekretariat. Det kan også være nyttigt at se i Kommissionens rapport til Rådet om støtteordningen for produktionsårene 1981/82 til 1983/84 under Rådets forordning (EØF) nr. 1196/81 (¹), som ligeledes sendes til det ærede medlem og Europa-Parlamentets generalsekretariat.

(¹) EFT nr. L 122 af 6. 5. 1981, s. 1.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 633/88

af Ernest Glinne (S—B)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(24. juni 1988)

(89/C 103/30)

Om: Britisk lovforslag, som medfører forskelsbehandling af homoseksuelle

Den 2. februar 1988 godkendte Overhuset i Storbritannien et lovforslag, som tvinger homoseksuelle til at skjule deres tilbøjeligheder. Dette lovforslag (artikel 28 i Local Government Bill) forbyder formelt de lokale myndigheder at popularisere eller offentliggøre materiale om homoseksualitet samt på statsligt anerkendte skoler at gennemføre en undervisning, som fremstiller homoseksualitet som en anerkendt form for familierelation.

Endvidere forbydes det de lokale myndigheder at yde nogen form for støtte, hverken finansiel eller på anden måde, til de to ovenfor nævnte forbudte aktiviteter.

Dette forslag skal til andenbehandling og afstemning i Underhuset, som allerede godkendte det i december 1987. Hvis det vedtages, træder det i kraft den 1. juni 1988. De første resultater heraf vil være, at der sættes spørgsmålstegn ved alle former for støtte, som for øjeblikket ydes til homoseksuelle grupper.

Imidlertid udvikles der i Storbritannien på nuværende tidspunkt en atmosfære med forfølgelse og intimidering over for homoseksualitet, som vel må betragtes som en overtrædelse af ytringsfriheden, som sikret i artikel 8 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention og artikel 12 og 13 i Verdenserklæringen om Menneskerettighederne.

Agter Kommissionen at lægge pres på den britiske regering, for at få den til at overholde disse konventioner samt Europarådets henstilling nr. 924 (1981) og resolution nr. 756 (1981) om forskelsbehandling af homoseksuelle, især ved at trække sit diskriminerende lovforslag tilbage?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 958/88
af Ernest Glinne (S—B)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
 (18. august 1988)
 (89/C 103/31)

Om: Kommissionens initiativer vedrørende beskyttelse af de homoseksuelles grundlæggende rettigheder

Den 13. marts 1986 vedtog Europa-Parlamentet forslag til beslutning af Vera Squarcialupi, hvori medlemsstaterne anmodedes om i deres nationale lovgivning at afskaffe alle love, der var diskriminerende over for homoseksuelle og i stedet indføre anti-diskriminerende love, navnlig med hensyn til beskæftigelse. Den 11. juni 1986 anmodede Parlamentet om, at man i de nationale lovgivninger anvendte et anti-diskrimineringsbegreb omfattende forskelsbehandling på grund af køn, ægteskabelig stilling og seksuelle tilbøjeligheder (PE 106.623).

- Hvilke forslag til aktionen har Kommissionen siden da udarbejdet og forelagt på grundlag af disse tekster vedtaget af Europa-Parlamentet?
- Hvad er Kommissionens reaktion på vedtagelsen i Storbritannien i juni af en diskriminerende lov mod homoseksuelle?
- Kan Kommissionen ikke prioritere behovet for initiativer vedrørende beskyttelse af de seksuelle minoriteters grundlæggende rettigheder i medlemsstaterne, navnlig med hensyn til beskæftigelse?

Samlet svar afgivet på Kommissionens vegne
af Jacques Delors
på skriftlige forespørgsler nr. 633/88 og nr. 958/88
 (29. november 1988)

Fællesskabet har ikke kompetence til at skride ind over for medlemsstaternes eventuelle diskriminering af seksuelle minoriteter. I henhold til Traktaterne har Kommissionen kun kompetence til at skride ind over for forskelsbehandling på grundlag af nationalitet eller for at sikre ligebehandling af kvindelige og mandlige arbejdstagere, for så vidt angår arbejdsvilkår og social sikring.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 642/88
af Barbara Castle (S—GB)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
 (25. juli 1988)
 (89/C 103/32)

Om: Den Internationale Sukkeroverenskomst

Hvilke initiativer har Kommissionen taget for at sikre forlængelsen af Den Internationale Sukkeroverenskomst?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Frans Andriessen
 (21. september 1988)

Den Internationale Sukkeroverenskomst 1984, som Det Europæiske Økonomiske Fællesskab var medlem af, er blevet erstattet af en ny international sukkeroverenskomst, der trådte i kraft den 24. marts 1988. Det Europæiske Økonomiske Fællesskab var efter Rådets afgørelse 88/106/EØF⁽¹⁾, som blev truffet på grundlag af et kommissionsforslag, blandt de første til at undertegne den nye overenskomst og forpligtede sig til definitivt medlemskab inden for fristen (31. december 1987), som var fastsat i selve overenskomsten. Forsinkelsen med at sætte den nye internationale sukkeroverenskomst i kraft skyldtes, at andre store sukkereksportører og -importører som f.eks. Australien, Brasilien, USA og Canada traf beslutning om medlemskab på et sent tidspunkt.

⁽¹⁾ EFT nr. L 58 af 3. 3. 1988, s. 1.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 651/88
af Carlos Robles Piquer (ED—E)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
 (24. juni 1988)
 (89/C 103/33)

Om: Mulige konsekvenser af en manglende europæisk interesse for planerne om kortlægning af den menneskelige arvemasse

I de sidste måneder af 1987 opstod der i USA en livlig debat om en række projekter, som på det seneste har fået fællesbetegnelsen »genom-initiativet«, og som tilsigter at føre biologien ind i en fase med storstilede projekter i lighed med dem, der er gennemført inden for fysikken, i rummet og på forsvarsområdet.

Disse planer, som ligeledes diskuteres i Japan, har ivrige forkæmpere i både den offentlige og den private sektor, og disse henviser sædvanligvis til de enorme lægevidenskabelige anvendelsesmuligheder, der ligger i en fuldstændig kortlægning af menneskets genetiske arvemasse. Der findes imidlertid også kritikere, der går imod planerne ud fra hensynet til en afbalanceret udvikling inden for den biologiske forskning og frem for alt ud fra etiske betragtninger.

På nuværende tidspunkt synes disse planer imidlertid ikke at have vakt større interesse i Europa. Kan Kommissionen give oplysninger om den aktuelle situation i Europa og dens årsager? Kan den endvidere anføre, hvilke konse-

kvenser det vil kunne få, hvis Europa i væsentlig grad sækker agterud på dette felt, sæpicielt med hensyn til den private forskning, som ville kunne udtage patent på sine resultater?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Karl-Heinz Narjes**

(4. november 1988)

Kortlægning af sekvensering af det humane genom er et yderst ambitiøst projekt, som vil forudsætte internationalt samarbejde. Denne nye indfaldsvinkel til forståelse af livets inderste mekanismer vil blive konkretiseret i forskellige initiativer, som er under udvikling. De vigtigste af disse initiativer på europæisk plan beskrives nedenfor.

På nationalt plan er flere medlemsstater beskæftiget med genomkortlægning og -sekvensering. Disse aktiviteter er længst fremme i Frankrig, Storbritannien, Italien og Vest-tyskland.

På internationalt plan forsker Det Europæiske Molekylærbiologiske Laboratorium (EMBL) i instrumentudvikling og driver den store europæiske DNA-database. Inden for EUREKA er et projekt for sekvenseringsudstyr for tiden til drøftelse.

På EF-plan har Rådet og Parlamentet netop fået forelagt et program for prædiktiv medicin ⁽¹⁾, som omfatter højt-opløsende kortlægning af det humane genom.

Som led i Fællesskabets F&U-rammeprogrammer ⁽²⁾ er betydelige aktiviteter under udvikling i igangværende og planlagte særprogrammer (f.eks. BAP, BRIDGE og SCIENCE ⁽³⁾), som vil omfatte genomsekvensering af mikroorganismer (gær og bakterier), planter (*Arabidopsis*) og insekter (*Drosophila*). EF har endvidere planer om forskning i instrumentudvikling og bio-informatik med henblik på automatiseret sekvensering, fremstilling af programmel og oprettelse af sekvenseringsnet.

Det er klart, at EF-landenes midler til lægevidenskabelig og biologisk grundforskning ikke er tilstrækkelige til omfattende sekvenseringsprojekter, som på det nuværende teknologiske stade kan koste flere milliarder ecu. Kommissionen agter derfor på basis af de ovennævnte initiativer at udvikle forberedende arbejde og, i samarbejde med medlemsstaterne, at koordinere Europas svar på de ambitiøse programmer, som er under udvikling i USA og Japan.

Det vil sandsynligvis være nødvendigt at afsætte yderligere midler til denne forskning, om muligt i forbindelse med

midvejsrevisionen af rammeprogrammet, hvis Europas position skal bevares.

Betydelige forsinkelser i denne forskning og/eller utilstrækkelige ressourcer kan føre til voksende afhængighed af USA og Japan med hensyn til avanceret instrumentudvikling, programmel og informationstjenester, som dette forskningsarbejde uden tvivl vil stimulere. Dette ville både være til skade for den kommercielle konkurrencedygtighed og for kvaliteten af forskningen i arvelige sygdomme og de mange virus sygdomme og kræftsygdomme, hvor genetiske forstyrrelser spiller en stor rolle.

Patentering af selve det humane/eller andre arters genom vil sandsynligvis ikke være mulig, da der ikke vil være tale om en »opdagelse«; men der kan blive tale om patenterbare innovationer i de teknikker, der udvikles i forbindelse med projekterne, og i innovative anvendelser (bl.a. terapeutiske) af den indhentede viden.

De etiske og samfundsmæssige spørgsmål forbundet med analysen af det humane genom blev drøftet indgående på den femte konference om bioetik, der blev holdt i Rom i april 1988, og hvor Kommissionen var repræsenteret. Disse spørgsmål tages og i det ovennævnte programforslag om prædiktiv medicin.

⁽¹⁾ Dok. KOM(88) 424.

⁽²⁾ EFT nr. C 208 af 4. 8. 1983; EFT nr. L 302 af 24. 10. 1987.

⁽³⁾ BAP Handlingsprogram for bioteknologisk forskning 1984—1989. BRIDGE, det kommende bioteknologiprogram. SCIENCE Stimulering af Fællesskabets Videnskabelige og teknologiske potentiel, vedtaget af Rådet den 28. 6. 1988 (Dok. (KOM(88) 358).

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 653/88
af Florus Wijsenbeek (LDR—NL)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(30. juni 1988)
(89/C 103/34)**

Om: Container-terminaler for transporten på indre vandveje i den nordlige del af Nederlandene

Er Kommissionen bekendt med, at en række private virksomheder har haft planer om at oprette container-terminaler for transporten på indre vandveje, navnlig i Meppel, men at dette ikke kunne realiseres, fordi det nederlandske jernbaneselskab truede med prisdumping, hvis terminalerne blev oprettet? ⁽¹⁾

Deler Kommissionen ikke den opfattelse, at enhver form for infrastruktur, som kan begunstige kombineret trans-

port, bør vurderes positivt, og at dette navnlig gælder for kombineret transport ad indre vandveje?

Mener Kommissionen ikke, at trusler om prisdumping i den forbindelse er forkastelige, navnlig når de stammer fra en virksomhed, som finansieres af offentlige midler?

Ser Kommissionen sig ikke foranlediget til at indhente yderligere oplysninger i denne sag og om nødvendigt gribe ind?

Kan Kommissionen oplyse, hvilke indgreb der kan blive tale om?

(¹) Se dagbladet Transport af 10. 5. 1988.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Stanley Clinton Davis**

(5. oktober 1988)

Kommissionen har ikke kendskab til omstændighederne i forbindelse med det af det ærede medlem anførte tilfælde.

Kommissionen er af den opfattelse, at de forskellige former for kombineret transport, hvadenten det drejer sig om kombineret landevejs/jernbanetransport eller om transport ad landevej/indre vandveje, skal ligestilles; dette princip afspejles i de af Fællesskabet foreslåede foranstaltninger.

Det er Kommissionens principielle opfattelse, at enhver virksomhed, herunder jernbaner, frit skal kunne fastsætte takster og andre salgsvilkår ud fra et hensyn til virksomhedens overordnede mål. Imidlertid gælder dette måske ikke, hvor en dominerende virksomhed fører en aggressiv prispolitik for at tvinge en konkurrent bort fra markedet.

Kommissionen er villig til at undersøge tilfældet nærmere, hvis de berørte parter kan give nøjagtige oplysninger.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 662/88

af sir James Scott-Hopkins (ED—GB)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(26. juni 1988)

(89/C 103/35)

Om: Udgifterne til oplysningskampagner om det indre marked

Hvor meget vil udgifterne til oplysningskampagner om virkninger og fordele ved gennemførelsen af det indre marked indtil udgangen af 1992 efter Kommissionens skøn beløbe sig til?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Carlo Ripa di Meana**

(30. september 1988)

Kommissionen har ikke nogen særlig budgetkonto til udgifterne i forbindelse med information om gennemførelsen af det indre marked.

I forbindelse med anvendelsen af informations- og kommunikationsbevillingerne for 1988 (17,6 mio ECU) udgør målsætning 92/det store marked imidlertid et prioriteret emne, på hvilket ca. en tredjedel af ovennævnte beløb er beregnet.

Dette emne vil naturligvis fortsat være et af de vigtigste på Kommissionens informations- og kommunikationsprogrammer for det kommende år.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 665/88

af lord O'Hagan (ED—GB)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(30. juni 1988)

(89/C 103/36)

Om: Mejerikontrolafgifter

Det Forenede Kongerige har for nylig indført mejerikontrolafgifter for landmænd.

1. Blev Kommissionen orienteret om indførelsen af denne afgift?
2. Hvilke oplysninger har Kommissionen om eksistensen og størrelsen af tilsvarende afgifter i andre medlemsstater?
3. Virker disse afgifter ikke konkurrenceforvridende for landmændene i de forskellige medlemsstater?
4. Er sådanne afgifter ikke i modstrid med gennemførelsen af det indre marked i 1992?
5. Agter Kommissionen nu at tage skridt til at fremsætte sine synspunkter over for den britiske regering?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Frans Andriessen**

(7. november 1988)

Kommissionen er ikke blevet informeret om, at der for nylig er blevet indført mejerikontrolafgifter for landmænd i Det Forenede Kongerige. Kommissionen vil anmode de britiske myndigheder om at fremsende de nød-

vendige oplysninger, for at den kan tage stilling til spørgsmålet, og vil underrette det ærede medlem så hurtigt som muligt herom.

—————

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 675/88
af André Fourçans (LDR—F)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(30. juni 1988)
(89/C 103/37)

Om: Moms-kompensation — tvistemål

Ophævelsen af afgiftskontrollen ved grænserne indebærer ifølge Kommissionens forslag indførelsen af en kompensationsordning for ind- og udgående moms i forbindelse med samhandel mellem medlemslandene.

En sådan kompensationsordning kan give anledning til uoverensstemmelser og endog til svig mellem de implicerede parter.

Har Kommissionen undersøgt mulige årsager til uoverensstemmelser?

Hvilken institution skal behandle tvistemål affødt af sådanne uoverensstemmelser?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af lord Cockfield
(10. november 1988)

En af fordelene ved den af Kommissionen foreslåede momskompensationsordning er, at den hviler på de eksisterende ordninger for angivelse og opkrævning af merværdiafgift, således at den kun medfører en ubetydelig ekstra indsats for de berørte økonomiske beslutningstagere. Kommissionen mener ikke, at ordningen vil medføre nye uoverensstemmelser mellem de berørte parter. Sælgeren af varerne eller tjenesteydelserne vil opkræve den skyldige moms i den medlemsstat, hvor varerne eller tjenesteydelserne leveres. En momsregistreret køber vil kunne fradrage den betalte moms på normal måde, uanset om han er hjemmehørende i samme eller i en anden medlemsstat. Det eneste krav, som de to deltagere i transaktionen bliver stillet over for, er, at køber skal oplyse sælger om sit momsregistreringsnummer og sin adresse, således at sælger kan medtage denne oplysning på sin momsfaktura. Denne oplysning, som er nødvendig af hensyn til kontrollen, vil i de fleste tilfælde allerede fremgå af købers ordre.

Der er allerede med den nuværende momsordning risiko for svig, og det vil utvivlsomt forsat være tilfældet. Kom-

missionen mener ikke, at dens forslag vil medføre nye former for momsrig, men den er klar over, at der er behov for et nærmere samarbejde mellem de respektive afgiftsforvaltninger om kontrol med momsordningen. Den har i sit foreløbige forslag til momskompensationsordningen ⁽¹⁾ fremsat forslag om en række foranstaltninger, hvormed der søges etableret et sådant samarbejde, og den har til hensigt at videreudvikle disse foranstaltninger i samarbejde med medlemsstaternes afgiftsforvaltninger.

⁽¹⁾ Dok. KOM(87) 323 endelig udg.

—————

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 701/88
af Elise Boot (PPE—NL)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(30. juni 1988)
(89/C 103/38)

Om: Orientering af kommunerne i hele EF

Under Europakongressen den 6. og 7. maj 1988 i Haag kom Kommissionens formand Delors i sin meget inspirerede tale ind på de lokale og regionale myndigheders vigtige rolle i forbindelse med opbygningen af Europa, navnlig den økonomiske udvikling. Sidstnævnte ved at myndighederne holder sig i snæver kontakt med arbejdsmarkedets parter på lokalt plan.

Det er klart, at myndighederne og arbejdsmarkedspartenerne må være velorienterede om den seneste udvikling på det økonomiske område og om virkningen af de seks store målsætninger, Kommissionen vil virkeliggøre:

- fuldstændigt indre marked
- økonomisk og social samhørighed
- videnskabeligt og teknologisk samarbejde
- styrkelse af Det Europæiske Monetære System
- skabelsen af en social dimension i EF
- effektiv miljøpolitik.

Jeg har med glæde konstateret, at Den Europæiske Kommuneunion (International Union of Local Authorities/IULA) med sit blad »Lokal Beskæftigelse Tidsskrift« har fundet en glimrende måde til orientering af kommunerne i hele EF. Med støtte fra Kommissionens GD V udkommer bladet nemlig på samtlige EF-sprog.

Vil Kommissionen sammen med IULA undersøge, hvordan bladet kan gøres endnu bedre og finde yderligere udbredelse blandt endnu flere kommuner, samt nå ud til

handelskamre, udviklingselskaber, fagforeninger osv., så der herigenem ydes et bidrag til etableringen af et solidt grundlag for og inddragelse i formuleringen af politikken på EF-plan?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Manuel Marin**

(12. december 1988)

Kommissionen har gennem økonomisk støtte fra Generaldirektoratet for Beskæftigelse, Sociale Anliggender og Uddannelse kunnet yde tilskud til udgivelse af Den Europæiske Kommuneforenings blad »IULA — Tidsskrift for Lokal Beskæftigelse«, hvortil Kong Boudewijn-Fonden ligeledes yder tilskud.

Inden for rammerne af arbejdet med udvikling af arbejdsmarkedet vil Kommissionen undersøge, om det er betimeligt eller ej at forlænge den gældende kontrakt vedrørende dette tidsskrift.

4. Er Kommissionen enig med os i, at det i forbindelse med gennemførelsen af dette projekt, så nær ved den nederlandske grænse er nødvendigt, at de vesttyske myndigheder viser størst mulig åbenhed over for de ansvarlige nederlandske myndigheder?

5. Er Kommissionen rede til at lægge pres på de vesttyske myndigheder for at få dem til

— at vurdere anmodningen om tilladelse efter de i direktivet fastsatte retningslinjer

— at holde Bergen kommune orienteret om resultaterne

— ikke at give tilladelsen, før de har indhentet godkendelse fra de involverede kommuner, vandværker og vandvæsener i Nederlandene?

(¹) EFT nr. L 175 af 5. 7. 1985, s. 40.

(²) EFT nr. L 20 af 26. 1. 1980, s. 43.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Stanley Clinton Davis**

(4. november 1988)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 731/88

af Jessica Larive (LDR—NL), Bram van der Lek (ARC—NL) og Nel van Dijk (ARC—NL)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(5. juli 1988)

(89/C 103/39)

Om: Lossepladsen Weeze-Wemb (Forbundsrepublikken Tyskland)

Firmaet Kluge i Duisburg vil i Weeze kommune, Forbundsrepublikken Tyskland, oprette en 160 ha stor losseplads til ca. 15 mio m³ affald. Lossepladsen ligger nogle få hundrede meter fra den nederlandske grænse (Bergen kommune, Limburg). Grundvandet under den projekterede losseplads bevæger sig i retning mod Nederlandene. Et antal nederlandske kommuner, vandværker, vandvæsener osv. har forgæves forsøgt at få oplysninger om, hvilke former for affald, som vil blive deponeret her. En rapport om miljøvirkningerne, som der oprindeligt var givet tilsagn om, bliver ikke til noget, da den pågældende virksomhed ikke har afleveret en liste over de forekommende affaldsformer (meddelelse fra de ansvarlige myndigheder i Bergen kommune).

1. Har Kommissionen kendskab til denne sag?

2. Finder Kommissionen ikke, at et sådant projekt falder ind under direktiv 85/337/EØF (¹) (vurdering af projekters indvirkning på miljøet) og direktiv 80/68/EØF (²) (grundvand)?

3. Har de vesttyske myndigheder allerede gennemført disse direktiver i tysk ret og i bekræftende fald på en efter Kommissionens mening rimelig måde?

1. Sagen om indretning af en losseplads i Weeze-Wemb har været indbragt for Europa-Parlamentet (andragende nr. 76/87) af H. Willems (PE 114,483). Udvalget for Andragender har bedt Kommissionen levere en række oplysninger, som Europa-Parlamentet fik den 8. oktober 1987. De ærede medlemmer kan endvidere henholde sig til Kommissionens svar med hensyn til gyldigheden af direktiv 85/337/EØF og 80/68/EØF. Dette svar findes i Udvalget for Andragenders dokument nr. PE 116.392/rev. fra Udvalget for Andragender, som også indeholder svaret fra de kompetente myndigheder i Rheinland-Westphalen på Europa-Parlamentets forespørgsel.

2. Ja.

3. Kommissionen har til dato ikke hørt fra Forbundsrepublikken Tyskland, hvad angår gennemførelsen af direktiv 85/337/EØF (fristen for gennemførelse udløb først den 3. juli 1988). Hvad angår direktiv 80/68/EØF, har Kommissionen ud fra den opfattelse, at de tyske bestemmelser ikke fuldt ud svarer til kravene i direktiv 80/68/EØF, indbragt sagen for EF-Domstolen (sag 131/88).

Kommissionen skal navnlig henlede de ærede medlemmers opmærksomhed på direktiv 80/68/EØF, artikel 7, hvori der kræves undersøgelse af de hydrogeologiske forhold i det pågældende område, af jordoverfladens og undergrundens eventuelle rensende evne og af risikoen for forurening og forringelse af grundvandets kvalitet som følge af udledningen. I denne henseende har de ansvarlige tyske myndigheder allerede skriftligt forsikret Bergen

kommune (Nederlandene), at den vil blive inddraget i det forberedende arbejde i Tyskland. Kommissionen har ingen grund til at tro, at dette grænsesamarbejde ikke vil foregå under fuld overholdelse af direktiv 80/68/EØF, herunder artikel 17, og direktiv 85/337/EØF.

4. Ja.

5. Det fremgår af det under punkt 1 nævnte tyske svar, at de tyske myndigheder er helt på det rene med deres forpligtelser efter fællesskabsretten. Desuden sikrer artikel 17 i direktiv 80/68/EØF og artikel 7 i direktiv 85/337/EØF de nederlandske myndigheders ret til at kræve officielle konsultationer.

Endvidere er det Kommissionens opfattelse, at den berørte »offentlighed«, alt efter sagens nærmere omstændigheder, i henhold til direktiv 85/337/EØF, artikel 6, stk. 2, og 3, også kan være indbyggerne i Nederlandene.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 785/88

af Thomas Megahy(S—GB)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(22. juli 1988)

(89/C 103/40)

Om: Meningsundersøgelse blandt erhvervsfolk om moms

Har Kommissionen gennemført meningsundersøgelser blandt erhvervsfolk for at finde ud af, om de mener, at forskellige moms-satser i EF er en alvorlig hindring for handelen i EF? Kommissionen bedes i bekræftende fald redegøre for resultaterne af sådanne undersøgelser.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af lord Cockfield

(22. november 1988)

Kommissionen offentliggjorde i marts i år resultatet af en omfattende undersøgelse af »Økonomien i 1992: en vurdering af de potentielle økonomiske virkninger af gennemførelsen af det indre marked i Det Europæiske Fællesskab«⁽¹⁾, der beskæftigede sig med de potentielle virkninger af gennemførelsen af det indre marked i 1992.

Heri erkendes det klart, at hovedgrunden til opretholdelsen af toldkontrol og dertil knyttede formaliteter ved Fællesskabets indre grænser er de stærkt varierende indirekte beskatningssatser medlemsstaterne indbyrdes, der kræver

eftergivelse af afgifter ved eksport og opkrævning af afgifter ved import i samhandelen inden for Fællesskabet.

Undersøgelsen omfattede et større, uafhængigt rundspørge vedrørende det europæiske erhvervslivs opfattelse af de eksisterende handelsbarrierer⁽²⁾. Der blev udsendt enslydende spørgeskemaer i de tolv medlemsstater og i alt ca. 11 000 virksomheder har svaret. Der blev spurgt om, hvordan virksomhederne vurderede de givne barrierer i Fællesskabet i forhold til deres relative betydning som helhed og ikke blot i respondentens hjemland.

Virksomhederne blev i rundspørget anmodet om at anføre forskellige typer af barrierer efter deres betydning som handelshindringer. Tre forhold, der skyldes den nuværende ordning for indirekte beskatning, blev nævnt som væsentlige hindringer. Det var barrierer, der skyldtes toldvæsenets administration, forsinkelser ved grænsen og forskelle mellem moms- og punktafgiftsatser i medlemsstaterne.

Resultatet af rundspørget viser tydeligt, at afgiftmæssige barrierer betragtes som en betydelig hindring for samhandelen inden for Fællesskabet. Kombineres disse resultater med et samlet skøn over de økonomiske gevinster ved omkostningsbesparelser og potentielle prisnedskæringer på omkring 200 mia ECU, kan de potentielle fordele ved det indre marked ses i deres rette perspektiv.

⁽¹⁾ Europæiske Økonomi nr. 35, marts 1988.

⁽²⁾ Forskning vedrørende »Cost of non-Europe«, bind 3, The completion of the internal market. A survey of European Industry's perception of the likely effects, C. Nerb.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 792/88

af Willy Kuijpers (ARC—B)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(22. juli 1988)

(89/C 103/41)

Om: Privat konkurrence på telex-markedet

Kommissionen besluttede den 10. december 1982 at forbyde den officielle britiske telekommunikationstjeneste at begrænse aktiviteterne i private telexbureauer, der sender telexmeddelelser til en meget lav pris. Derfor er den eneste måde at konkurrere med sådanne bureauer på at anvende en endnu lavere tarif eller yde en meget bedre service. Belgiske virksomheder har ifølge forskellige beretninger modtaget forslag fra et britisk telexbureau, der

har en filial i Belgien og benytter tariffer, der for de fleste handelsvirksomheder er meget tillokkende; således skal tariffen for visse landes vedkommende ligge 50—60 % lavere end den pris, som den officielle belgiske telekommunikationstjeneste (RTT) tager.

Kan Kommissionen oplyse, om den er underrettet om disse kendsgerninger, og hvilke foranstaltninger den i bekræftende fald agter at træffe i denne situation?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Karl-Heinz Narjes**

(14. september 1988)

Kommissionen er bekendt med, at der i visse lande etableres nye virksomheder, der sender telexmeddelelser til nedsatte takster, navnlig over internationale afstande. Disse selskaber har et centralt bureau, som centraliserer de meddelelser, som deres filialer har indsamlet i de forskellige medlemsstater for så at fremsende dem via det nationale telexnet eller via andre net, som f.eks. telefonnettet under anvendelse af store-and-forward-princippet (meddelelserne samles på ny og videresendes umiddelbart efter).

Kommissionens synspunkt med hensyn til teletjenesternes infrastruktur fremgår udførligt af Kommissionens grøn bog om telekommunikation og endvidere også af Kommissionens meddelelse til Rådet vedrørende gennemførelsen af den pågældende grøn bog (¹). Som udtalt i indledningen i det ærede medlems forespørgsel, er det Kommissionens opfattelse, at det er misbrug af dominerende stilling, jf. EØF-Traktatens artikel 86, dersom man forhindrer en konkurrerende virksomhed i at tilbyde tjenester til lavere priser end dem, der tilbydes af andre telekommunikationsvirksomheder. Hvis denne begrænsning skyldes en retlig bestemmelse, der forbeholder telekommunikationsmonopolerne ret til at udføre de pågældende tjenester, kan en sådan bestemmelse i givet fald være i strid med EØF-Traktatens artikel 90. Denne fortolkning er i øvrigt blevet bekræftet af EF-Domstolen i en dom, der blev afsagt den 20. marts 1985, og som var anlagt af den italienske stat i anledning af en EF-beslutning af 10. december 1982.

(¹) Dok. KOM(88) 48 endelig udg.

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 805/88
af Richard Cottrell (ED—GB)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(1. september 1988)
(89/C 103/42)**

Om: Importafgifter på visse typer frø og korn

Pr. 1. juli 1988 forhøjes importafgifterne på kanariefrø, hirsefrø og boghvede, således at de svarer til afgiften på byg. Den gældende afgift på kanariefrø, 41,47 £ og for boghvedes vedkommende, 65,89 £, vil således stige til den enorme sum af 114,34 £, som er afgiftsbeløbet for byg.

Hundrettusinder af EF-borgere, der køber sådanne frø og korn til deres fugle, vil blive hårdt ramt. Mange af dem er ældre mennesker, som mindst af alle har råd til sådanne prisforhøjelser.

Afgifterne har sandsynligvis til formål at beskytte EF's hjemmeproduktion mod konkurrence, og dog er der i øjeblikket ikke nogen særlig produktion af sådanne frø og korn i Europa. Forslag er derfor tydeligvis socialt og økonomisk uberegtiget. Vil Kommissionen derfor trække sit forslag tilbage?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Frans Andriessen**

(15. september 1988)

Forslaget om at tilpasse importafgiften for kanariefrø, hirsefrø og boghvede til importafgiften for byg blev efter anmodning fra Rådet, der ønskede en yderligere undersøgelse af problemet, ikke medtaget i det endelige kompromis om prispakken for 1988/89. Den nuværende ordning er efter Kommissionens opfattelse ikke tilfredsstillende, fordi der ikke findes noget gennemsigtigt verdensmarked for disse mindre vigtige kornarter. Problemerne med at fastsætte en repræsentativ importafgift har i praksis medført, at EF-producenterne ikke dyrker og ikke tilskyndes til at dyrke disse afgrøder. En løsning på disse problemer bør findes så hurtigt som muligt.